

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI - ANUL 1961, Partea a treia

Fratele Moore m-a chemat de urgență, chiar înainte de a merge la amvon, iar eu am crezut că este cineva bolnav, dar nu a fost așa, ci fratele a dorit să avem o întâlnire. El a vrut să mergem jos, în Louisiana, unde am ținut anul trecut o adunare, iar Domnul a început o mare trezire care nu s-a stins nici acum. Am uitat câte sute de suflete au fost salvate de când a început trezirea, până acum.

Poate vă miră prezența mea aici, în dimineața aceasta, dar adevărul este că și eu sunt oarecum mirat. M-am gândit că ar fi bine să vin aici ca să răspund la câteva întrebări, așa că am făcut-o. De obicei, un păstor poate afla ce este în inima oamenilor, când se ridică întrebări. În felul acesta, el poate ști ce anume gândesc ei.

Înainte de-a începe să răspundem la întrebări, mi s-a spus că este un copilaș adus pentru binecuvântare. Deci, vom aduce copilașul sus, ca să-l încredințăm Domnului, apoi vom răspunde la întrebări, iar în final ne vom ruga pentru bolnavi.

Vreau să vă spun că mama este tot așa. Medicii spun că starea ei este mai rea, dar eu nu cred aceasta, iar până nu-mi spune Domnul că va muri, nu primesc ce spun ei. S-ar putea ca Domnul s-o ia, eu nu știu aceasta, dar cred că El poate să o lase în viață pentru mine, ca să nu mă îngrijorez. Da, eu cred că El o va ridica și o va face bine, indiferent cum este starea ei acum. Nu a mâncat nimic de trei săptămâni, de aceea i-au administrat glucoză, însă eu nădăjduiesc că va fi din nou bine.

(Fratele Branham aduce copilul la Domnul).

Am aici câteva întrebări, dar nu am avut timp să caut răspunsul la ele prin Scriptură, deoarece mi-au fost aduse numai în dimineața aceasta. Adineauri am parcurs câteva dintre ele, ca să văd cam despre ce este vorba. Când le-am citit, mi-am zis că vom avea un timp destul de greu cu ele. Acum, dacă nu voi răspunde conform credinței voastre, nu uitați că o fac după cea mai bună cunoștință a mea. S-ar putea să nu am timp să merg prin Scriptură să vă caut răspunsul, așa că v-aș ruga ca atunci când mergeți acasă, să citiți voi textele din Biblie. Dacă greșesc undeva, dacă citesc sau citez vreun text greșit, să nu vă supărați pe mine, ci gândiți-vă că dacă aș fi avut la dispoziție măcar câteva zile pentru pregătirea răspunsurilor, aș fi avut timp să caut textele din Biblie, dar așa nu am timp s-o fac.

La un moment dat, m-am gândit că ar fi bine dacă astăzi i-am lăsa pe bolnavi să vină înăuntru ca să ne rugăm pentru ei, pentru că știm că rugăciunea schimbă lucrurile. Da, rugăciunea face mult pentru noi. De altfel, rugăciunii îi datorez faptul că mai trăiesc astăzi, fiindcă trăiesc prin harul lui Dumnezeu, prin rugăciune. În dimineața aceasta sunt puțin obosit și epuizat, de aceea am mare nevoie de rugăciunile voastre.

Ieri am fost acasă la un prieten, iar acolo erau adunați niște creștini tineri. Am început să le vorbesc, iar la un moment dat mi-a venit un gând. Parcă eram în pădure și mă uitam la niște pomi care mureau, așa că mi-am zis: „Cât de frumoși sunt pomii aceia, chiar dacă mor. Da, ei sunt totuși frumoși.” Adevărul este că uneori, un pom arată mai bine când moare, decât în timpul când era verde. Mă întreb dacă aceasta nu arată spre starea noastră înaintea Tatălui ceresc, fiindcă El a spus:

„Scumpă este înaintea Domnului moartea celor iubiți de El.” (Psalmul 116.15).

Cât de plăcut trebuie să fie pentru Tatăl să privească jos, la copilul Său care vine Acasă la El statornic, ținând sus credința în Hristos și mărturia Lui: „Eu sunt mântuit prin harul lui Dumnezeu!” fără să se teamă să stea în fața morții, deoarece știe că este salvat.

Eu cred că Tatăl prețuiește râvna noastră, credința și păstrarea mărturiei despre El, dar acest lucru nu trebuie făcut numai atunci când te simți bine, când ești sănătos și puternic, ci trebuie să-L mărturisești mai ales când ești jos, când ești slab și mâhnit. Mărturia aceea contează mai mult ca orice.

Gândindu-mă la aceste lucruri, mi-am zis că moartea nu poate fi asociată cu viața. Sigur că nu. Ele nu pot exista în același timp, este adevărat? Înainte ca frunzele pomilor să se îngălbenească și să moară, este nevoie ca seva să coboare în jos. Tot așa, în cazul ființei umane, moartea este asociată cu păcatul. De ce spun aceasta? Pentru că moartea nu a existat înainte de căderea omului în păcat. Dar unde există păcat este prezentă și moartea, deoarece ea este consecința păcatului.

Deci, sufletul care păcătuiește va muri negreșit, dar când suntem născuți din nou, din Duhul lui Dumnezeu, avem Viața veșnică, așa că nu mai avem nici o legătură cu moartea. Vedeți? Moartea nu se poate asocia cu viața, așa cum nici viața nu se poate asocia cu moartea.

Și discutând cu acei creștini tineri, am zis: „Dacă ai fi pe stradă și ai vedea venind spre tine o mașină scăpată de sub control, care rulează cu 90 de mile/oră, ai sări și ai face orice este posibil ca să te dai la o parte din calea ei, fiindcă dacă te lovește ești un om mort.” Cam în felul acesta ar trebui să se ferească și creștinul din calea păcatului, deoarece păcatul este asociat cu moartea. Deci, imediat ce vezi păcatul, indiferent sub ce formă vine el, sari într-o parte și îndepărtează-te repede! Mie nu mi pasă ce ai de făcut, dă-te la o parte, chiar la apariția răului, pentru că asocierea cu păcatul înseamnă moarte. Este la fel ca și cum ai sta în stradă și ai lăsa mașina să te lovească. Nu aștepta să vezi ce va face ea, ci evit-o tu. Da, evită răul cât se poate de repede.

Când vezi că apare ispita, nu uita că este urmată de păcat. Tu știi că dacă lucrul pe care-l faci este greșit, moartea pândește la ușă. Vedeți? Îndepărtează-te de acel lucru cu aceeași viteză cu care te-ai feri din calea unui automobil care rulează cu 90 de mile/oră. Sari, te arunci într-o parte și faci orice ca să te dai la o parte din calea lui.

Cum știm noi că avem Viață? Prin faptul că urâm păcatul. Îl urâm cu atât mai mult cu cât știm că este urmat de moarte. Acesta este motivul pentru care îl evităm chiar din momentul apariției lui. Sărim, fugim, facem tot ce putem numai să stăm departe de păcat, pentru că păcatul poartă în sine moartea. Și desigur, noi nu dorim moartea, ci vrem să stăm cât mai departe de ea.

Acesta a fost micuțul gând pe care l-am avut ieri când am discutat cu acei frați tineri, și m-am gândit că nu ar strica să-l repet în dimineața aceasta, pentru că văd printre noi o mulțime de tineri care pot fi supuși la o mulțime de ispite.

Să nu uitați niciodată că păcatul poartă orice lucru rău, iar păcatul aduce moartea. Dacă vă faceți părtași aceluia păcat, vă faceți părtași morții. De aceea, este bine să stați departe de asemenea lucruri.

Ce este păcatul? Necredința. Aha! Stați departe de orice necredință, de orice lucru care nesocotește Biblia. Stați departe de tot ce este împotriva Cuvântului lui Dumnezeu.

Doresc ca înainte de a chema rândul de rugăciune, să vorbesc puțin despre lipsa de respect. Acum însă, înainte de a începe să răspundem la întrebările trimise, haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, în dimineața aceasta venim în prezența Ta, în Numele lui Isus Hristos, pentru că ne-am dezis de lucrurile lumii. Tu ai spus că nu este posibil să slujim și lui Dumnezeu și Satanei, pentru că ori îl iubim pe unul și-l urâm pe celălalt, ori îl ascultăm pe unul și îl nesocotim pe celălalt.

În dimineața aceasta, noi stăm aici și suntem pe deplin încredințați că suntem asociați Vieții veșnice, pentru că l-am acceptat pe Isus Hristos în viața noastră și avem dovada Duhului Sfânt care locuiește în noi și ne călăuzește. Îți suntem plini de recunoștință și-Ți mulțumim pentru că atunci când vedem păcatul, indiferent

cât pare de plăcut, de atrăgător sau de frumos, mergem pe lângă el nepăsători, pentru că în noi este Ceva care ne face să sărim cât mai departe de el, întocmai ca în exemplul pe care l-am dat cu mașina care rula cu acea viteză mare. Noi nu vrem să fim prinși de păcat, de aceea stăm cât mai departe de el.

Doamne, pentru că în dimineața aceasta se află printre noi o mulțime de bolnavi și necăjiți, Te rog să le dai credință, pentru ca atunci când voi chema rândul de rugăciune, să pună deoparte orice greutate și necredință, să se îndepărteze repede de ea și să alerge cu toată credința la Domnul Isus.

Mă rog pentru cei aflați prin spitale sau în casele de convalescență, oh, Doamne, și mă rog pentru mama mea. Tu ai păstrat-o până astăzi, iar noi Îți suntem plini de recunoștință pentru aceasta. Rugămintea noastră este să ne arăți care este voia Ta, fiindcă dacă vrei să plece, noi ne supunem în totul voii Tale, dar dacă aceasta este numai o încercare, dacă este doar un rău pus la cale de Satana, și acesta lucrează spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, dă-ne putere să o trecem biruitori, pentru că dorim să stăm plini de tărie la postul de datorie.

Te rog să privești cu îndurare spre apelurile telefonice pe care le-am primit și așteaptă o rezolvare. Binecuvântează-i pe cei dragi ai noștri, oriunde s-ar afla ei.

Acum stăm în fața acestor întrebări care ne-au fost puse de oameni, și ne dăm seama că sunt probleme adânci, întrebări sincere care stau pe inimile lor. Ei nu le-au trimis doar ca să se afle în treabă, ci pentru că sunt interesați să afle Adevărul, iar Adevărul este Cuvântul Tău. De aceea Te rugăm să unești mințile noastre în acest Adevăr, în Cuvântul Tău și să ne ajuți să înțelegem și mai bine aceste lucruri, spre binele sufletelor noastre. Te rugăm aceasta, în Numele lui Isus Hristos și spre slava lui Dumnezeu.

Văd aici și câteva batiste, așa că ne vom ruga și peste ele. Avem la dispoziție cam o jumătate de oră, așa că nu știu dacă vom putea răspunde la toate întrebările primite. Totuși, gândul meu este să răspund la întrebările oamenilor, să țin o scurtă

predică prin care să ajut credința oamenilor, iar apoi să ne rugăm pentru cei bolnavi. Să nu uitați de serviciile de seară, de întâlnirile de rugăciune de la mijlocul săptămânii, de adunările bărbaților. Dacă va fi cu voia Domnului, pentru duminica viitoare am pe inimă un mesaj evanghelic. Vom vedea mai târziu cum ne va călăuzi Domnul.

Rugați-vă pentru mine, deoarece am de luat câteva decizii foarte importante. Fratele Roy Borders este cel care se ocupă de planificarea adunărilor și are o carte plină cu invitații, așa că aș dori ca Domnul să ne călăuzească să luăm decizia corectă cu privire la locurile în care vom merge. Dorința mea este ca tot ce fac să fie corect și în voia Domnului.

Sunt foarte bucuros să-l văd pe scumpul nostru păstor, fratele Neville, care înaintează tot mai mult în Împărăția lui Dumnezeu. Cred că în ultimii doi ani a înaintat mai mult decât în toți anii aceștia puși laolaltă. Da, Domnul l-a binecuvântat în mod deosebit. Eu îl cunosc pe fratele Neville din vremea când eram doar un băiețuș. Desigur, și el este supus greșelilor, la fel ca oricare dintre noi, pentru că toți suntem oameni, dar sunt convins că nu greșește intenționat, deoarece întotdeauna a fost deosebit de sincer în toate lucrurile. După ce a venit la Mesaj, noi l-am pus păstor prin votul bisericii, deși în vremea aceea nu înțelegea lucrurile așa cum le înțelege acum. Întotdeauna, el s-a retras plin de smerenie și m-a lăsat pe mine în față, având întotdeauna dorința de a înțelege lucrurile cât mai bine și mai mult, iar acum pot spune că el știe cu adevărat ce vrea și unde stă.

Astfel, pot spune că sunt foarte fericit pentru acest Tabernacol. Am înțeles că aseară au avut o întâlnire în care s-a discutat posibilitatea construirii unui alt Tabernacol sau extinderea acestuia și construirea unei săli pentru școala duminicală. Biserica a votat în unanimitate extinderea lui și construirea unei săli pentru toate grupele de la școala duminicală, cumpărarea de covoare și alte lucruri de felul acesta.

Cred că arhitecții și ceilalți sunt deja la lucru. Noi îi suntem recunoscători Domnului pentru că ne ajută să facem și lucrul acesta.

Acum să revenim la întrebări. Pe multe dintre ele nici n-am apucat să le citesc, așa că s-ar putea să nu pronunț bine cuvintele când le voi citi. De vină nu este însă scrierea voastră, ci educația mea limitată.

46. Noi credem că botezul corect este cel din Fapte 2.38, dar cum să le răspundem oamenilor cu privire la botezul celălalt? Sunt ei mântuiți sau nu? De asemenea, cum este cu cei care s-au dus și nu au primit lumina?

Aceasta este o întrebare bună, dar înainte de a răspunde la ea, lăsați-mă să vă spun încă odată ce v-am mai spus: dacă răspunsul meu nu este în acord cu gândirea voastră, să știți că încerc să răspund cât mai bine posibil, biblic.

Botezul biblic este în Numele Domnului Isus Hristos, așa cum am putut vedea în Fapte 2.38 și în toate celelalte locuri din Biblie. Eu știu că aproape toate bisericile de astăzi botează, încă de la apariția lor, în Numele Tatălui, în Numele Fiului și în Numele Duhului Sfânt, ceea ce este total greșit, deoarece nicăieri în Biblie nu este relatat nici măcar un singur botez făcut așa.

Eu știu că în Matei 28.19 este scrisă porunca dată de Domnul Isus: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt.”*

Totuși, dați-mi voie să vă spun că „Tată, Fiu și Duh Sfânt” nu sunt nume, ci Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt este de fapt „Domnul Isus Hristos.” Acesta este motivul pentru care toți ucenicii au botezat în Numele Domnului Isus Hristos. Și nu numai ei, ci toți creștinii până la Conciliul de la Niceea, când s-au pus bazele bisericii catolice.

Voi știți că la un moment dat, biserica primară s-a rupt în două: unii care voiau să stea pe Cuvânt și alții care au dorit o biserică recunoscută de stat. Aceasta a făcut ca Constantin, care nu era creștin ci păgân, să intre ca mediator între cele două

grupări. Jumătate din Roma era păgână, iar el, un politician bun, a luat ceva din păgânism și ceva din creștinism, le-a amestecat și astfel a înființat o religie proprie.

Tocmai de aceea, disprețuind ce spune Biblia, Biserica Catolică pretinde că Dumnezeu i-a dat putere să schimbe și să facă tot ce vrea, ceea ce este total greșit. Vedeți? Dacă biserica catolică are dreptate în ceea ce susține, înseamnă că toți ceilalți sunt greșiți. Dar dacă-i ascultați pe ceilalți, veți vedea că toți se ridică cu aceeași pretenție. Metodistii spun că ei sunt corecți; baptiștii spun că ei sunt corecți și la fel ceilalți. Atunci cine are dreptate? Dacă fiecare dintre ei au dreptate, înseamnă că Biserica catolică poate schimba tot ce spune Biblia și să inventeze tot felul de dogme despre „Ave Maria,” înseamnă că metodistii au dreptate să spună: „Noi vă vom stropi, pentru că botezul prin scufundare este greșit!” și la fel pot spune toți ceilalți. Atunci care este biserica adevărat? Cea metodistă, cea baptistă, cea catolică sau care dintre ele? Vedeți?

Cred că vă dați seama că Dumnezeu, care este Izvorul înțelepciunii, nu putea face așa ceva. Sigur că nu! Ele nu au nici măcar bunul simț să ia aminte la ceea ce spune Biblia, așa că nici nu se poate pune problema despre prezența supranaturalului în mijlocul lor. Dar vă spun: există un singur etalon corect, iar acesta este Cuvântul lui Dumnezeu.

Dacă biserica catolică ar vrea să spună în dimineața aceasta: „Vom omite total botezul și vom mânca în fiecare dimineață câte o bucățică de zahăr cubic, pentru iertarea păcatelor,” aceasta ar trebui să fie o poruncă corectă, pentru că Dumnezeu i-a dat toată autoritatea Sa. Dar nu este așa! Pentru mine, singurul care este corect și are dreptate, este Cuvântul lui Dumnezeu, deoarece la încheierea Bibliei, scrie:

„Mărturisesc oricui aude cuvintele prorociei din cartea aceasta că, dacă va adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta.

Și dacă scoate cineva ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții din cetatea sfântă, scrise în cartea aceasta.” (Apocalipsa 22.18-19). Pentru mine acesta este Cuvântul.

Biblia nu amintește nici măcar un singur botez făcut în Numele Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, pentru că nu s-a făcut niciodată așa ceva. „Tată” nu este nume; „Fiu” nu este nume și „Duh Sfânt” nu este un nume, ci „Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh,” este „Domnul Isus Hristos.” Acesta este singurul Nume recunoscut de apostoli și de Biserica primară.

Mai mult, Biblia arată că atunci când ucenicii au întâlnit oameni care au fost botezați altfel decât în Numele lui Isus Hristos, le-au poruncit să se boteze din nou în Numele Domnului Isus Hristos, pentru că numai așa pot primi Duhul Sfânt. (Fapte 19.5). Corect! Așa este biblic și corect.

Nu există nici un episcop, nici un arhiepiscop, nici un predicator; nu există nimeni și nimic, care să spună ceva împotriva acestui lucru, pentru că este Adevărul. Vedeți?

Eu am vorbit despre problema aceasta zilele trecute la Chicago, în fața a trei sute de predicatori. Domnul mi-a spus mai dinainte unde vom fi și ce trebuie să fac. Acolo am stat în fața a trei sute de predicatori trinitarieni, cărora le-am zis: „Dacă sunt chiar atât de greșit în ceea ce învăț, aș dori să vină unul dintre voi și să-mi arate cu Scriptura unde anume sunt greșit. Dacă există o singură învățătură greșită, veniți aici cu Scriptura și arătați-mi, sămânța șarpelui, dumnezeirea.” Nimeni nu a făcut nici o mișcare (Vedeți?) și aceasta, pentru că nu puteau dovedi că sunt greșit. Acesta este adevărul. Eu nu spun aceste lucruri ca să par deosebit de ceilalți, ci pentru că acesta este Cuvântul, acesta este Adevărul, și Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi infirmat de nimeni.

Să mergem mai departe, la următoarea întrebare pusă:

„Dacă au primit un alt botez sunt mântuiți sau nu? Dar dacă s-au dus și nu au primit niciodată lumina?”

Eu cred că Dumnezeu Și-a ales poporul și Și-a ordonat Biserica încă înainte de întemeierea lumii. Așa spune Biblia. De asemenea, cred că orice om care-L iubește pe Dumnezeu din toată inima, va căuta Adevărul și va umbla în El.

Nu vă pot arăta cu Biblia ceea ce spun, însă cred că dacă un om a primit un botez greșit, din pricina neștiinței, dar a acționat sincer și după cea mai bună cunoștință a lui, va primi trecere înaintea lui Dumnezeu și va fi salvat, pentru că nu a avut mai multă lumină.

Amintiți-vă de zilele în care s-au ridicat marii bărbați ai lui Dumnezeu, Luther și Wesley, care au adus reforma și au fost legitimați de Dumnezeu. Vedeți? Ei au murit în lumina acelei zile.

L-a auzit cineva azi dimineață pe Charles Fuller la „Ora de trezire de modă veche”? Este unul din învățătorii mei preferați în Biblie, deși este foarte bătrân. Referindu-se la profeție, el a spus printre altele, că înaintea Bisericii sunt o mulțime de lucruri mărețe despre care ea nu știe încă nimic, doar dacă vor fi deschise pentru oameni.

Când am auzit acele cuvinte, am spus: „Amin”, deoarece cred că pentru noi este pregătită o Lumină care vine într-una din aceste zile și va inunda tot pământul, pentru o perioadă scurtă, poate doar câteva luni. Da, așa este; cu siguranță există o Lumină care vine. Eu cred că orice om care a umblat sincer și cu credincioșie în Lumina pe care a avut-o la timpul lui, va fi mântuit.

Amintiți-vă că la venirea Domnului Isus, El i-a găsit pe cei care au umblat în toată Lumina pe care o aveau în acel moment. Vă amintiți ce s-a întâmplat?

Într-una din zile, Domnul a Isus a fost căutat de niște bătrâni ai iudeilor, care fuseseră trimiși la El de unul dintre sutașii romani, ca să-L roage să vină să-l vindece pe robul lui. Și ce I-au spus acești bătrâni?

„Face să-i faci acest bine; căci iubește neamul nostru, și el ne-a zidit sinagoga.” (Luca 7.4-5). Vedeți, Dumnezeu este un Tată înțelegător. El vă cunoaște inima și știe dacă vedeți cu adevărat Lumina și umblați sau nu în ea.

Eu cred din toată inima că singurul botez corect este cel făcut în Numele Domnului Isus Hristos. În ce-i privește pe cei care au fost botezați contrar Bibliei, și sunt sinceri, nu egoiști și spun: „Eu nu vreau să mă amestec în problema aceasta”, cred că este o problemă între ei și Dumnezeu. Dar dacă nu au auzit altceva, ci au murit sub Lumina zilei în care au trăit, cred că sunt mântuiți. Da, eu cred din toată inima acest lucru, pentru că ei nu au știut altceva mai bun.

47. Aș vrea să explici Evrei 6.4-6 și Evrei 10.26-29. De asemenea, te rog să explici dacă aceste versete se referă la oamenii umpluți cu Duhul Sfânt sau la cei sfințiți. Aș vrea să explici deosebirea.

Să vedem la ce se referă persoana care a scris întrebarea. Deci Evrei 6.4-6:

„Căci cei ce au fost luminați odată, și au gustat darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt,

și au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L dau să fie batjocorit.”

Și acum Evrei 10.26-29:

„Căci, dacă păcătuim cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nici o jertfă pentru păcate,

ci doar o așteptare înfricoșată a judecății, și văpaia unui foc, care va mistui pe cei răzvrătiți.

Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?”

Ambele versete se referă la același lucru. Dacă observați, în Evrei 6.4-6 scrie că „...este cu neputință ca cei care au fost luminați odată...” Vedeți, aceste cuvinte se asociază cu cele citite din Evrei 10. Deci, dacă cineva a fost luminat, iar apoi se îndepărtează de Lumină, este cu neputință să mai primească vreodată locul pierdut. Înțelegeți?

Evrei 10 arată clar că această respingere a harului Său are ca urmare pedeapsa, și cred că cel mai oribil lucru pe care îl poate face un om, este să-L respingă pe Hristos, să respingă Lumina Scripturii.

Deci priviți: „...este cu neputință ca cei care au fost luminați odată, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, iar apoi au căzut, s-au îndepărtat, să mai fie înnoiți și aduși la pocăință...” Vedeți? „Este cu neputință pentru cei care au gustat darul ceresc.” Ce înseamnă aceasta? Că au ajuns până la granița Țării și au gustat din darurile cerești. Cu toate acestea, ei nu au primit niciodată botezul Duhului Sfânt, ci au

primit doar Lumină cu privire la acest lucru: „...și au gustat din darul ceresc, și s-au făcut părtași Duhului Sfânt (prin faptul că au gustat din acesta) și au gustat din Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu (au luat din El) și puterile veacului viitor și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți din nou...”

Textul din Evrei 10 arată tocmai judecata care va veni peste acești oameni:

„Cine a călcat Legea lui Moise, era ucis fără milă, pe mărturia a doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului cu care a fost sfințit, și va batjocori pe Duhul harului?”

Acum să punem aceste două texte împreună și să aducem un tablou biblic care le luminează ca să înțelegem mai bine. Noi știm că biserica de astăzi este realitatea simbolului, fiindcă există un simbol sau o umbră și o realitate, o împlinire a simbolului. Astfel, ieșirea Israelului din robia egipteană și călătoria spre țara făgăduită este un simbol al bisericii care iese din robia păcatului și pornește în călătorie spre Țara făgăduită. Sunteți de acord cu aceasta, nu-i așa? Toți teologii sunt de acord că acesta este adevărul.

Ei au părăsit Egiptul, care simbolizează lumea, au ieșit și au ajuns la Marea Roșie, hotarul dintre lume și Împărăție, pe care au trecut-o prin botez, și au ieșit pe partea cealaltă bucurându-se și lăudându-L pe Dumnezeu; apoi au primit poruncile lui Dumnezeu și și-au continuat călătoria spre țara făgăduită. Ați observat că ei au ajuns la granițele țării făgăduite și aveau de făcut doar câteva zile de călătorie până să ajungă la destinație? Voi știți că Israelul a ieșit din Egipt, a trecut Marea Roșie, unde oștirea lui Faraon a fost înecată în întregime, și au călătorit prin pustie până la Cades-Barnea, unde au căzut și ei. De ce? Ce s-a întâmplat acolo?

Moise a cerut ca fiecare din cele douăsprezece seminții ale lui Israel să-și aleagă câte un reprezentant, care urma să plece să iscodească țara, ca să vadă în ce stare era. Oare nu este acesta locul în care a ajuns și biserica de astăzi? Voi ați venit prin neprihănirea adusă de Luther, apoi a urmat sfințirea, dar făgăduința cea mare este botezul cu Duhul Sfânt: *„Iată că voi turna făgăduința Tatălui peste voi...”* (Luca 24.49). Această făgăduință a fost repetată în tot Vechiul Testament și adusă la împlinire în Noul Testament, iar Petru a vorbit despre ea în ziua cincizecimii.

Deci, pentru noi Țara făgăduită este Duhul Sfânt. Aceasta este marea făgăduință dată de Dumnezeu Bisericii Sale: să trăiască în puterea Duhului Sfânt. Aceasta este o altă Lume, o altă Țară, iar voi trebuie să ieșiți din starea în care ați fost, să primiți făgăduința Lui și să locuiți în ea.

Amintiți-vă ce le-a făgăduit Domnul Isus ucenicilor: *„...ci voi veți primi o putere de sus, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi.”* (Fapte 1.8).

În cuvântarea sa de la cincizecime, Petru a arătat că această făgăduință a fost făcută prin tot Vechiul Testament, dar că ei sunt cei care au intrat în posesia ei.

Israelul a ieșit și a văzut semne mari și minuni, iar când a ajuns la Cades-Barnea, Moise a trimis douăsprezece iscoade să spioneze țara. Ei bine, unii au venit și au descurajat poporul, dar doi dintre ei, când s-au întors, au adus un ciorchine mare de struguri. Era atât de mare că a trebuit purtat de doi bărbați. De când erau în pustie, ei nu mai gustaseră deloc dintr-o asemenea roadă, pentru că în pustie nu creșteau struguri, ci primeau în fiecare zi mană, pâine din cer.

Când au trecut dincolo, în țară, cei doi le-au adus un ciorchine mare de struguri și le-au dat tuturor să guste din el. Ce au făcut ei? Ce au făcut zece din cele douăsprezece iscoade? Când s-au întors la popor, în loc să se bucure pentru că au putut gusta din acei struguri, au zis: *„Noi am văzut cetățile lor mari și întărite cu ziduri puternice. Mai mult, filistenii, hetitii, fereziții și toți ceilalți, sunt oameni*

puternici și printre ei am văzut și uriași. Păi, noi părem ca niște lăcuste pe lângă ei! Nu avem nici o șansă să luăm țara. De ce ne-ai adus aici, Moise?” Vedeți? Și Biblia spune că toți au pierit în pustie din pricina necredinței lor. Ce au făcut ei? Nu au crezut Cuvântul Domnului, erau doar credincioși de margine. Ei au ajuns până la granițele țării și au văzut cu ochii lor făgăduința lui Dumnezeu, dar nu au putut să intre în posesia ei.

Același lucru l-a făcut Biserica de astăzi prin neprihănire și sfințire. Înțelegeți? Ei au venit până la hotarele botezului cu Duhul Sfânt, dar ce au făcut acolo?

„L-au călcat în picioare pe Fiul lui Dumnezeu, au pângărit sângele legământului prin care au fost socotiți neprihăniți și sfințiți și L-au batjocorit pe Duhul harului.” Cum au făcut aceasta? Prin faptul că l-au întors spatele și au spus: „Acesta este fanatism! Noi nu putem primi așa ceva, pentru că dacă o facem suntem dați afară din bisericile noastre și pierdem locurile bune pe care le ocupăm. Nu, noi nu putem primi așa ceva, pentru că este contrar învățăturii bisericii noastre.”

Dar prin aceasta, ei nesocotesc sângele lui Isus Hristos care i-a adus până aici, până la pecetluirea făgăduinței pe care nu vor s-o primească, și se îndepărtează de ea. Ce a spus Domnul despre astfel de oameni? Că este cu neputință să mai fie mântuiți vreodată.

Amintiți-vă că Iosua și Caleb au fost singurii, din cele două milioane de oameni, care au intrat în țara făgăduită, deoarece ei au crezut, s-au dus acolo și au primit binecuvântarea, apoi s-au întors la popor și au zis: „Noi suntem mai mult decât în stare să luăm această țară! Duceți-vă și luați-o în stăpânire!”

Oare nu la fel fac și oamenii de astăzi? Ei spun: „Dacă aș fi botezat în Numele lui Isus Hristos, dacă aș primi Duhul Sfânt, dacă vorbesc în limbi sau prorocesc, dacă depun mărturie despre lucrările Lui, strig sau mă bucur, biserica mă va da afară!” Oh, nu te opri, ci du-te înainte!

Poate ziceți: „Păi, eu trăiesc o viață creștină, sfântă, curată și evlavioasă.” Așa este, dar acum ai ajuns la graniță, iar dacă dai înapoi, dacă nu vei păși mai departe este cu neputință să mai primești vreodată mântuirea, pentru că ai fost deja luminat.

Cu alte cuvinte, omul ajunge la neprihănire. El spune că s-a săturat de păcat și vrea să trăiască Cuvântul. Aceasta este bine, dar în viața lui mai sunt unele scăpări: mai fumează, mai bea, mai pofteste. Iată însă că într-o zi, spune: „Dumnezeule, nu se cuvine ca un creștin, mai ales un lucrător, să facă asemenea lucruri: să fumeze, să se uite după femei, de aceea, Te rog să mă sfințești.” Și Dumnezeu îl sfințește, ia de la el toate poftele și toate celelalte lucruri greșite.

Care este pasul următor? Dumnezeu îi arată ce este botezul cu Duhul Sfânt, dar ca să-L primească este nevoie să iasă din grămada aceea în care este.

Vedeți, acesta este punctul în care omul nostru își arată adevărata față: dă înapoi sau merge înainte? Ce se întâmplă dacă dă înapoi? Calcă în picioare sângele lui Isus Hristos cu care a fost sfințit, îl desconsideră de parcă El n-ar fi fost în stare să-l ducă mai departe. Dacă face aceasta, este imposibil ca un asemenea om să mai fie iertat vreodată. Ce urmează pentru el? Judecata și osânda.

Cred că acum este clar, nu-i așa? Dacă totuși nu ați înțeles, aș vrea să mă anunțați.

48. Frate Branham, ce a vrut să spună Isus în Evanghelia lui Ioan 21.15-17, când l-a întrebat pe Petru dacă-L iubește, după care a zis: „Paște mieluşei Mei...”, „Paște oiţele Mele...”, „Paște oile Mele.”?

Păi, Hristos este Păstorul și pentru că El urma să plece, a lăsat sarcina de a păstori oile Sale, ucenicilor care urmau să le hrănească și să le conducă în continuare.

Cu alte cuvinte, este exact ceea ce fac eu în dimineața aceasta: hrănesc oile Lui. Bineînțeles că oile vor crește după cum este hrana. Dacă faci un hamburger mare și-l dai unei oi să-l mănânce, ea nu va putea crește cu acela, pentru că nu hamburgerul este hrana oilor, înțelegeți? Nici un grătar mare și gustos nu este hrana potrivită pentru o oaie. Ea nu poate mânca așa ceva pentru că este oaie, iar oilor le place hrana lor. Prin urmare, dacă ești chemat să hrănești turma lui Hristos, să nu le dai teologie făcută de oameni, ci hrănește-le cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că aceasta este hrana potrivită pentru ele și numai așa vor crește.

Fii un păstor adevărat și „paște oile Mele,” cum zicea Domnul. Mieii sunt cei micuți, iar oile sunt adulții, ceea ce înseamnă că trebuie să-i hrănești și pe cei mici și pe cei adulți cu Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Cuvântul este Adevărul.

Și ce a spus Domnul Isus? „Că „omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu.” (Matei 4.4). Este adevărat? Deci, dacă suntem turma lui Dumnezeu, Biserica Lui, înseamnă că trebuie să stăruim asupra hranei, a Cuvântului lui Dumnezeu care este mana cerească.

Noi tocmai am trecut prin epocile Bisericii și am văzut că Isus este Mana sau Pâinea vie venită din cer. Ce este mana? În Vechiul Testament, mana cobora în fiecare dimineață din cer, ca să întărească biserica în călătoria ei, este adevărat?

Dar ce este această mană cerească în Noul Testament? „Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, pentru că Eu trăiesc și voi fi cu voi...” (Ioan 14.19). Deci, Hristos este mana cerească venită în fiecare zi, proaspătă, de la Dumnezeu. Astfel, nu putem spune: „Păi, cu două săptămâni în urmă, am avut o mare experiență cu Dumnezeu.” Dar acum cum stai? Vedeți?

Tu trebuie să primești în fiecare zi mana ascunsă și binecuvântată care coboară de la Dumnezeu. Deci, primești o mană proaspătă, nu ceva învechit. Noi ne hrănim din mana aceasta, din Hristos, care ne susține în călătoria pe care o avem de făcut până vom ajunge în Țara de dincolo.

Deci, aceasta a vrut să spună Isus prin cuvintele „*Paște oile Mele!*”

Luați Cuvântul lui Hristos și hrăniți-i pe oameni cu El așa cum este scris. Nu contează ce spun alții: „Oh, ei au nevoie de un hamburger!” Să nu-i credeți, pentru că oile Lui au nevoie de un singur lucru: de El. Vedeți? Dați-L pe El, fiindcă El este hrana oilor. Duhul Sfânt este Cuvântul Lui viu, iar Cuvântul Lui este o sămânță. Sămânța produce o plantă, planta pe care o mâncăm. Duhul Sfânt hrănește Biserica și o face să se bucure de prezența lui Dumnezeu, deoarece poporul crede Cuvântul și-L lasă să lucreze prin ei, dându-le exact lucrurile pe care a făgăduit Dumnezeu că le vor face. Astfel, fiind hrăniți numai cu Cuvântul, Biserica crește, iar Duhul Sfânt este proslăvit. Vedeți? Asta este. În ordine.

49. Frate Branham, cu puțin timp în urmă am fost în rândul de rugăciune. Peste mine s-au pus mâini unse, iar pentru soțul meu, care este nemântuit, s-a făcut rugăciune. Eu am fost străpunsă de puterea Domnului. Este acesta un semn că va fi mântuit și el?

Soră, nu cred că acesta este un semn care să arate că soțul tău va fi mântuit, deși cred că va fi mântuit. Cercetarea pe care ai simțit-o, poate fi Duhul Sfânt care te binecuvântează pentru că ai intrat în Trupul lui Hristos. Înțelegeți?

Tu ai venit aici și ai stat pentru soțul tău păcătos, așa cum Hristos a stat pentru Biserica Lui păcătoasă. Acesta este un lucru cu adevărat mareț. Ceea ce poți face în continuare este să crezi din toată inima că Dumnezeu îți va da ceea ce ceri. În ce privește simțământul pe care l-ai avut, este ceva ce El ți-a dat în plus.

Acum, dacă vorbești în limbi și acolo nu este nimeni să aducă tălmăcirea, ar trebui să taci în biserică, dar dacă este un tălmăcitor, atunci folosește darul pe care l-ai primit. Dacă nu este nimeni să tălmăcească, atunci folosește vorbirea în limbi când te rogi acasă, deoarece Cuvântul spune că „*cel ce vorbește în limbi necunoscute se zidește pe sine însuși.*” Înțelegeți? Un om care vorbește în limbi este plin de bucurie în inima lui, pentru că imediat ce se pune pe genunchi, începe acea

vorbire, ceea ce-i dă pace și mângâiere.

Ceea ce ai trăit tu, nu era numai un semn că Dumnezeu urma să răspundă la rugăciunea ta, ci și dovada că Duhul Sfânt te ascultă: că El te cunoaște și este cu tine.

Acum vreau să vă spun ceva. Ultima dată când am vorbit în limbi, a fost acum 3-4 ani. Eram în Illinois și Billy a venit după mine ca să mergem la un rând de rugăciune din Zion City. Mă simțeam foarte împovărat în inimă, așa că am îngenuncheat și am început să mă rog. În timp ce mă rugam, l-am auzit pe Billy bătând la ușă, așa că i-am strigat: „Billy, nu pot merge acum!” așa că a plecat și m-a așteptat afară.

Mă rugam pentru că inima îmi era foarte împovărată și nu puteam merge la biserică în starea aceea. De obicei, Domnul îmi dă o vedenie prin care îmi arată ce urmează să se întâmple, dar de data aceea nu am primit nimic. În timp ce mă rugam în cameră, am auzit pe cineva vorbind. M-am oprit și am ascultat. Lângă ușă era cineva care vorbea foarte repede în germană. Am ascultat din nou și mi-am zis: „Păi, a venit cineva care vorbește cu omul de la motel în germană, așa că s-ar putea ca el să-i răspundă.

Am încetat rugăciunea, m-am rezemat de un scaun și am ascultat atent, pentru că auzeam o singură voce. „Păi, oare de ce nu-i răspunde nimeni? Este tare ciudat,” mi-am zis după ce am ascultat din nou. M-am ridicat și am privit în jur, apoi m-am dus la geam și am privit afară, pentru că după o vreme să-mi dau seama că eu eram cel care vorbea. Am rămas foarte mirat pentru că nu aveam nici un control asupra a ceea ce se întâmpla și nu înțelegeam nici un cuvânt din ceea ce spuneam. Gura mi se mișca de la sine și vorbeam un fel de limbă, am stat liniștit, iar după o vreme, totul a încetat. Atunci am simțit că eram atât de fericit încât aș fi putut să sar și să strig. Nu știam de ce, dar toată povara dispăruse.

L-am chemat pe Billy și am plecat la adunare. Domnul Baxter, managerul adunării,

și frații mă așteptau pentru că întârziaseam mai bine de o jumătate de ceas. Când m-a privit, a văzut că am plâns, așa că m-a întrebat: „Ce s-a întâmplat?”

„Nimic,” am răspuns eu și m-am dus la amvon.

Cam după o jumătate de oră, a intrat în auditoriu o femeie. Mai târziu am aflat că venea din Twin Cites. Era atât de grav bolnavă de tuberculoză că cei de la ambulanță nu au îndrăznit s-o aducă până la adunarea unde eram eu, dar doi frați au luat un „Chevrolet” vechi, i-au scos scaunele din spate, au pus acolo o targă și au așezat-o pe femeia aceea pentru a o aduce la adunare.

Medicii nu-i mai dădeau nici o șansă de salvare, dar ea a dorit să vină la adunare. La plecare, medicii au spus că la cea mai mică zdruncinătură, o va porni o puternică hemoragie care-i va fi fatală. Și într-adevăr, când au dat din greșală peste o groapă, femeia a avut o hemoragie puternică. Frații au oprit, au scos-o din mașină și au așezat-o pe iarbă, iar ei au început să se roage pentru ea. De câte ori expira, sângele țâșnea afară cu o mare presiune.

Dar iată că deodată femeia s-a ridicat de jos complet vindecată. Totul s-a petrecut instantaneu. Ea a început să sară și să strige bucuroasă, după care a urcat în mașină și și-au continuat călătoria, iar acum stătea în spatele adunării și mărturisea despre binele pe care i l-a făcut Dumnezeu.

Atunci am întrebat-o: „La ce oră a avut loc vindecarea?” Și când ea a spus ora, mi-am dat seama că era exact timpul când a venit peste mine neliniștea și apoi vorbirea aceea în limbi. Ce era aceasta? Duhul Sfânt care mijlocea pentru femeia aceea bolnavă pe moarte. Înțelegeți ce vreau să spun?

Așa spune Biblia. Uneori, noi spunem cuvinte pe care nu le înțelegem, dar Acela este de fapt Duhul Sfânt care Se mișcă și face mijlocire pentru lucruri pe care noi nu le înțelegem. Vedeți? Femeia a fost vindecată pe loc. Ea era perfect sănătoasă

și toți au putut auzi mărturia ei.

Deci Dumnezeu știe tot ce se întâmplă și El are întotdeauna o cale de a interveni și de a rezolva orice problemă. Da, El are propria Sa cale de a lucra, iar noi trebuie doar să ne supunem vocii Lui. Cel mai greu lucru este să rămâi întotdeauna pe Adevăr și să nu primești nici o undă de fanatism, pentru că dacă nu veghezi, diavolul te va arunca dincolo, într-o grămadă de fanatism, și astfel vei pierde tot ce ai avut: experiența cu El și toate celelalte. Înțelegeți? Stai tare pe Cuvânt și vei evita aceasta! Stai cu Biblia și trăiește blând și smerit, fiindcă atunci Dumnezeu te va duce înainte spre Calvar!

Aceasta este problema ta, soră. Dumnezeu ți-a dat doar o binecuvântare. Orice s-a întâmplat acolo, Duhul Sfânt a venit peste tine cu un scop. S-ar putea ca El să fi avut un alt scop, dar dacă într-adevăr a venit pentru soțul tău, el va veni cu siguranță în Împărăția lui Dumnezeu. Așa este.

50. Frate Branham, nu spune Biblia că femeile n-au voie să vorbească în adunare?

Așa este. Femeia nu are voie să se ridice și să predice în adunare. Așa este corect, pentru că așa spune Biblia în 1 Corinteni 14.34. Desigur, toți cei născuți în biserica aceasta, știți acest lucru. S-ar putea ca unii dintre musafirii noștri să nu știe acest lucru, dar într-adevăr, femeia nu are voie să se ridice și să țină o predică.

Ca să fiți încredințați că acesta este adevărul, voi citi din 1 Corinteni 14... Da, aici este:

„Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit să ia cuvântul în ele, ci să tacă și să fie supuse, cum spune și Legea...”

Voi știți că Legea nu i-a permis femeii să fie preoteasă sau ceva de felul acesta.

„...Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă; căci este rușine pentru o femeie să vorbească în biserică.” (v. 34-35).

Voi știți că în timpul când a lucrat Pavel, aproape toate popoarele o venerau pe Diana, o zeitate păgână întâlnită atât la romani cât și la efeseni și chiar și la corinteni. Fiind o zeitate, desigur că slujitorii ei, mai bine zis preoții din templele ei, erau femei și nu bărbați, ceea ce a făcut ca atunci când s-au convertit la creștinism, oamenii să păstreze o parte din învățăturile păgâne, printre care și „femeia-preot.”

În vremea când a scris aceste epistole, Pavel se afla în închisoarea din Roma. Ei au primit de la biserici scrisori în care i se spunea despre darurile care lucrau în mijlocul lor, dar și despre faptul că unele femei se gândeau că ar trebui să-și continue slujba și în cadrul bisericii creștine. Aceasta a dus la cuvintele destul de aspre pe care le-a adresat corintenilor în Epistola către Corinteni:

„Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns El?

Dacă crede cineva că este proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ce vă scriu eu este o poruncă a Domnului.

Și dacă cineva nu înțelege, să nu înțeleagă.” (v. 36-38).

Motivul pentru care a scris Pavel aceste cuvinte, este pentru că femeile care fuseseră odinioară preotese ale zeiței Diana, voiau să-și continue slujba și în cadrul bisericii creștine. Dar Dumnezeu este Bărbat, nu femeie.

Bărbatul a fost creat ca produs original, pe când femeia este un produs secundar; ea a fost luată din bărbat, de aceea nu bărbatul a fost făcut pentru femeie, ci femeia a fost făcută pentru bărbat. Înțelegeți? Toată problema este ca voi să gândiți totul duhovnicește și atunci veți înțelege.

Când Dumnezeu l-a făcut pe omul duhovnicesc, în el era atât partea bărbătească, cât și cea femeiască, dar când l-a făcut din țărâna pământului, Dumnezeu a luat partea bărbătească și l-a făcut pe om, în timp ce duhul feminin, care este timid și blând, l-a luat și l-a pus în femeia pe care a creat-o din coasta luată din bărbat.

Femeia nu trebuia să conducă, iar când a încercat să facă aceasta, a cauzat căderea întregii creațiuni în păcat. Înțelegeți? Ea a fost cauza căderii, dar după aceea Dumnezeu a ridicat-o și a adus tot prin ea Viața, prin faptul că l-a născut pe Hristos. Însă Cuvântul nu permite nicăieri ca o femeie să fie lucrătoare în biserică.

Mai mult, în 1 Timotei 2.12, Pavel spune categoric: „*Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai pe sus de bărbat (Adică să aibă autoritate peste bărbat), ci să stea în tăcere.*” Vedeți? Deci nu este corect ca o femeie să predice. Acesta este adevărul.

Eu am văzut femei care pot spune că sunt predicatori adevărați, care știu să vorbească foarte bine, cum este de exemplu Ammie McPhearson și multe altele, dar aveți curajul să vă puneți mâinile peste ele pentru însărcinare? Sigur că nu, pentru că nu este biblic. Vedeți?

În dimineața aceasta sunt printre noi o mulțime de oameni care ar putea vorbi în limbi, dar nu au curajul s-o facă dacă nu este un tălmăcitor. De ce? Pentru că Biblia nu le permite să facă aceasta. Vedeți?

Acum aș vrea să rețineți că femeile care vor să aibă o slujbă, s-au născut sub o anumită linie. De altfel, voi știți că până și numele și nașterea voastră au ceva de

spus cu privire la caracterul vostru, este adevărat?

În dimineața aceasta, aș putea să iau o armă și să ucid cu ea un om. Vedeți? O pot face, dar nu îndrăznesc. Aș putea ucide un om la fel de bine cum ucid o veveriță, dar știu că nu trebuie să fac aceasta. De ce? Pentru că Dumnezeu nu-mi îngăduie să fac așa ceva.

Același lucru este valabil și în cazul femeilor: ele pot predica la fel de bine ca un bărbat, dar nu le este îngăduit s-o facă. Aceasta este porunca lui Dumnezeu și voi nu aveți voie s-o încălcați.

Vedeți? Poate că ei i-au scris lui Pavel: „Păi, Duhul Sfânt ne-a spus...” Dar ce a răspuns bătrânul apostol?

„Ce? De la voi a pornit Cuvântul lui Dumnezeu? Sau numai până la voi a ajuns?”

Dacă cineva dintre voi se crede proroc sau insuflat de Dumnezeu, să înțeleagă că ceea ce vă scriu eu aici, este porunca Domnului!” Vedeți, acesta este adevărul.

Așa că, „dacă este cineva care vrea să procedeze contrar poruncii Domnului; dacă este cineva care nu vrea să înțeleagă, atunci nici să nu înțeleagă! Lăsați-l în pace! Lăsați-l să facă ce vrea. Nu spuneți nimic împotriva lui, ci lăsați-l!”

Dar rețineți: Porunca Domnului nu-i dă voie unei femei să vorbească în biserică!

Vedeți, acesta este un punct în care puteți vedea dacă păstorul vostru este un om duhovnicesc sau nu, pentru că Pavel a spus clar: *„Dacă cineva se consideră proroc sau duhovnicesc, să înțeleagă că aceasta este porunca Domnului.”* Amin.

Acesta este motivul pentru care le poruncesc oamenilor să se lase botezați în Numele lui Isus Hristos, căci Pavel a spus: „...*chiar dacă noi înșine sau un înger din cer, ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie diferită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema.*” (Galateni 1.8).

Eu cred că aceasta este învățătura care s-a dat din locul acesta, nu-i așa? Prin urmare, dacă va veni chiar și un înger din cer și ar spune: „Lasă femeile să predice! Ordinează-le ca predicatori!” răspunsul Bibliei este cât se poate de clar: „*să fie blestemat!*”

Aceasta este porunca Domnului în problema aceasta, iar noi rămânem la ea.

51. Este corect ca bărbații și femeile care sunt creștini să se sărute unii pe alții la salut?

Nu, domnule! Așa ceva nu este corect! Frate, tu poți s-o săruți pe soția ta, pe copilul tău, pe mama ta, dar nu pe o altă femeie.

Să nu faceți niciodată aceasta, fraților, ci stați departe de femei!

Ele sunt într-adevăr surorile noastre, dar să nu faceți niciodată așa ceva. Să nu începeți cu astfel de lucruri! Eu știu că un asemenea obicei se întâlnește și printre pentecostali și este numit „dragoste liberă”, dar așa ceva nu este corect.

Pe mine nu mă interesează cât ești de curat sau de sincer, fratele meu; nu mă interesează cât ești de sfânt: tu ești și rămâi bărbat. Nu mă interesează nici cât de sfântă este sora: ea este și rămâne femeie. Stați departe de ele!

Nu te apropia de o femeie până nu te căsătorești cu ea! Înfrânează-ți trupul! Știu

că ceea ce spun are două sensuri, dar cred că cei adulți mă înțeleg. Aici este un grup amestecat, dar dacă mi s-a pus această întrebare, trebuie să răspund la ea.

Fiecare ființă umană masculină sau feminină are glande sexuale. Bărbatul are glande sexuale masculine, iar femeia are glande sexuale feminine, iar aceste glande se află și pe buze. Acesta este adevărul.

Aici aș vrea să fac o mică paranteză: dacă doi bărbați se sărută pe gură, acesta este un lucru murdar. De ce spun aceasta? Pentru că de aici încep homosexualii.

Nu demult, cineva mi-a zis: „Frate Branham, dar Biblia spune că ei s-au sărutat cu o sărutare sfântă.”

Este adevărat, dar ei s-au sărutat pe obraz, nu pe gură. Înainte ca să apară strângerea mâinii ca salut, oamenii se cuprindeau în brațe și se sărutau pe obraji, nu pe gură. Sărutul pe gură este o perversiune, de aceea, stați departe de așa ceva! Să nu faceți niciodată aceasta!

În zilele noastre, noi dăm mâna unii cu alții în semn de salut. Dacă fratele te cuprinde cu brațele și te sărută pe obraji, nu este nici o problemă; așa ceva este corect, dar nu este corect s-o săruți pe o femeie, nici chiar pe obraz. Înțelegeți? Dacă ea vrea să te sărute, prinde-o de mână și spune-i: „O clipă, soră. Aș vrea să ne înțelegem cu privire la lucrul acesta...” și explică-i cum stau lucrurile.

Eu v-am spus la începutul adunării exemplul cu mașina care rulează spre tine cu viteza de 90 de mile/oră. Dacă vrei să nu fii accidentat, trebuie să te ferești din calea ei. Acesta este adevărul. Tu eviți să mergi pe stradă pentru că acela este un teren periculos pentru tine.

La fel este și cu problema noastră. Satana îți aduce ceva care-ți va ruina sufletul și

te va duce în iad, de aceea, stai departe de așa ceva! Evită-l chiar la apariția răului. Desigur.

Fii bărbat, iar tu soră, fii femeie!

Acum voi trece puțin de partea femeilor. Este ceva neobișnuit, nu-i așa?

Unii spun: „Femeia a cauzat căderea! Totul este numai din vina ei! Dacă nu și-ar fi părăsit locul, nici bărbatul nu ar fi greșit!” Așa este. Femeia și-a părăsit într-adevăr locul, iar un bărbat nu poate fi rău dacă nu există o femeie rea. Dar nu uitați că nici femeia nu poate fi rea fără să existe un bărbat rău. Acesta este adevărul.

Dacă pretinzi că ești un fiu al lui Dumnezeu, unde-ți sunt principiile? Dacă femeia este afară din locul ei, tu nu ești tot un fiu al lui Dumnezeu? Oare nu ești tu vasul mai tare și mai puternic? Așa cum spune Biblia, femeia este un vas mai slab, așa că este cazul să dovedești că tu ești mai tare, nu-i așa? Du-te și spune-i: „Soră, greșești în problema aceasta...” Sigur că da.

Eu am făcut aceasta și la fel ceilalți creștini, iar dacă tu ești un creștin adevărat, o vei face de asemenea. Tu ești un fiu al lui Dumnezeu și ești mai puternic decât o femeie; dovedește deci aceasta!

Dacă știi că este un vas mai slab înțelege-i slăbiciunile și greșelile și încearcă s-o corectezi în dragoste. Spune-i: „Soră, noi suntem creștini, deci nu se cade să ne purtăm așa.” Înțelegeți? Fii cu adevărat un fiu al lui Dumnezeu, fii un om drept și corect, și fii treaz în raporturile cu femeile.

Acesta este punctul în care a început căderea omenirii: în raporturile dintre Satana și Eva.

Deci, dacă ești un fiu al lui Dumnezeu, fii tare, fii un bărbat adevărat, iar dacă știi că nu ești așa, stai lângă altar până când devii așa! Și nu uita: ferește-te chiar din clipa în care apare răul!

În ce privește întrebarea pusă, cineva mi-a zis cu câțva timp în urmă că a văzut aici în biserică, frați și surori care se sărutau. Nu erau frați din biserică, ci din cei care au venit aici. Vedeți?

Femei tinere care vin și se sărută cu bărbați. Să nu faceți niciodată așa ceva! Să stați departe de aceasta! Nu uitați că chiar dacă este tânără și singură, într-o zi va deveni soția cuiva, așa că tu nu ai nici o treabă s-o săruți. Stai departe de ea! Dacă vrei s-o saluți, poartă-te ca un adevărat fiu al lui Dumnezeu: Du-te, dă mâna cu ea și spune: „Bună ziua, soră,” fără s-o săruți însă. Înțelegeți?

Stai departe de lucrurile acestea, pentru că sunt o murdărie; este ceva ce vă va duce în curând în necazuri, deoarece păcatul este foarte alunecos, atrăgător și plăcut și poți cădea foarte ușor în el. Prin urmare, cel mai bun lucru este să stai departe de el, să-l eviți de la început. Dă-te înapoi și fii un creștin adevărat.

În ce privește sărutul dintre frați, dacă îl săruți pe fratele pe obraz, totul este în ordine, dar să nu-l săruți niciodată pe buze, pentru că așa ceva nu este corect. Înțelegeți? Stați departe de asemenea lucruri! Evitați-le! Să nu începeți să faceți așa ceva în curtea sau în jurul acestei adunări, pentru că noi nu vom fi niciodată cu așa ceva!

Dacă vrei să-l săruți pe fratele pe obraz, este în ordine – mă refer la doi bărbați, dar să nu-l săruți pe gură, pentru că aceasta este perversiune; este începutul pentru cei ce devin homosexuali.

Eu am văzut predicatori care intră în adunare, se întind și dau mâna cu surorile, apoi le trag spre ei, le sărută, și spun: „Ce mai faci, soră?” După părerea mea, așa

ceva este greșit.

Când am fost în Finlanda, am văzut că ei nu folosesc săpun la baie, ci au un fel de amestec, care după părerea mea îți ia pielea jos. Acolo mi s-a spus că vom fi duși la renumita „baie finlandeză,” baia de aburi. Eu am mai făcut băi de abur și pot spune că sunt foarte plăcute, așa că atunci când am auzit ce ne spun, mi-am zis: „Păi, este foarte bine!” dar când am pornit să mergem, Duhul Sfânt mi-a zis: „Să nu faci aceasta!” Oh, este atât de bine să ai Duhul Sfânt!

„Să nu faci aceasta!” Așa se face că le-am zis fraților: „Nu cred că vreau să fac baie în dimineața aceasta.”

„O, frate Branham,” mi s-a răspuns, „acolo sunt săli mari de sticlă și arată foarte bine.”

De obicei, finlandezii se aruncă în apă rece, apoi merg în acele săli cu abur și stau acolo, pentru ca mai târziu să iasă din nou afară în zăpada rece și în apă. Desigur, ei sunt obișnuiți să facă aceasta și sunt oameni puternici și robuști. În ce ne privește, noi nu suntem obișnuiți cu această schimbare de temperatură, așa că este foarte posibil să facem infarct. Astfel, deși îmi plac băile de abur, pentru că acel Ceva mi-a spus să nu o fac, am refuzat invitația.

I-am însoțit acolo, dar am rămas afară în timp ce ei s-au dus să se dezbrace. Și în timp ce stăteam acolo, am văzut o tânără finlandeză, care a dat să intre în camera unde se dezbrăcau ei, purtând pe umăr câteva prosoape. Când am văzut ce vrea să facă, am strigat-o: „Hei, hei! Stai!” dar ea m-a privit, a început să râdă și a mers mai departe.

Eu nu am nimic împotriva finlandezilor. Ei sunt oameni sinceri și curați sufletește, dar așa ceva nu este corect.

Când frații au ieșit din acea cameră, i-am întrebat cine era tânăra care era acolo, iar ei mi-au zis:

„Noi avem aici femei spălătorese, frate Branham, iar tânăra aceea este una dintre ele.”

„Nu-mi pasă ce sunt ele! Așa ceva este greșit, nu este corect! Chiar și natura vă învață că așa ceva nu este bine.”

„Bine, frate Branham, dar ele sunt crescute din copilărie în felul acesta și sunt învățate să facă aceasta, la fel ca și asistentele voastre.”

„Pe mine nu mă interesează scuzele voastre! Acest lucru este cât se poate de rău. Categorie! Voi sunteți bărbați, iar ele sunt femei, ceea ce înseamnă că trebuie să păstrați distanța între voi; iar când vă întâlniți, trebuie să fiți îmbrăcați și voi și ele.” Amin.

N-aș vrea să spun mai multe despre problema aceasta, pentru că dacă aș face-o, aș putea să vă țin o adevărată predică. În ordine.

52. Te rog explică ce este „creința apostolică.”

„Creința apostolică” înseamnă că trebuie să stați cu Biblia. Foarte mulți spun că au creința apostolică, deși în realitate, ei nu stau cu Biblia. „A avea creința apostolică” înseamnă „a sta cu fiecare Cuvânt al Bibliei.”

53. Cei care sunt creștini apostolici și gruparea care s-a numit „fundamentalistă,” sunt mântuiți?

Nu știu aceasta. Eu nu știu dacă aceste două grupări sunt sau nu mântuite. Totuși, am să vă spun părerea mea. Să nu uitați că aceasta este părerea mea și că s-ar putea să fie greșită. Deci, după părerea mea, un romano-catolic, metodist, prezbiterian, luteran sau orice altceva ar fi el, este salvat dacă crede în Domnul Isus Hristos și se încrede în El pentru mântuirea lui.

Dar uitați-vă la biserica catolică. Ea nu le spune oamenilor că Hristos este Salvatorul lor, ci susține că ea este cea care îi poate mântui. Eu am avut de curând o discuție cu un preot catolic și el mi-a zis printre altele:

„Nu există mântuire decât în cadrul bisericii catolice.”

O asemenea învățătură este total greșită, pentru că mântuirea este numai în Isus Hristos. Acesta este adevărul. Nu biserica îți aduce mântuirea, ci Isus Hristos.

Și încă ceva: nu contează că se numesc „apostolici” sau „fundamentalisti,” fiindcă aceasta nu îi mântuiește.

De curând am stat de vorbă cu un fundamentalist și el mi-a spus:

„Înclini spre calvinism, nu-i așa?”

„Păi, cât timp Calvin este în Biblie, sunt cu el. Eu stau pe Cuvânt, așa că atâta timp cât Calvin este în Cuvânt, totul este în ordine, dar când părăsește Cuvântul, îl las și merg mai departe cu Biblia.”

„Aș vrea să-ți spun ceva,” a continuat el. „Te-am auzit spunând că un om care a fost mântuit odată, nu mai poate fi pierdut.”

„Aceasta o spune Scriptura, „am răspuns: „...are Viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la Viață.” (Ioan 5.24). Vezi? Nu eu am spus aceste cuvinte, ci Isus Hristos.”

„Atunci aș vrea să te întreb ceva,” a continuat el. „Împăratul Saul a fost mântuit?”

„Te referi la împăratul lui Israel?”

„Da,” a spus el.

„Sigur că da,” am răspuns eu.

„A fost profet, așa-i?”

„Biblia spune că peste el a venit un dar de prorocie și a prorocit ca ceilalți proroci, dar nu era profet. Profetul lui Dumnezeu din zilele acelea era Samuel, dar Saul a avut un dar de prorocie.”

„Și dacă a fost proroc a fost mântuit?”

„Absolut.”

„Cum poți zice că a fost mântuit, când Biblia spune că Dumnezeu S-a depărtat de el, că a devenit vrăjmașul lui Dumnezeu și s-a sinucis?”

„Și tu ești fundamentalist?” l-am întrebat, după care i-am zis: „Frate, problema ta este că nu citești corect Cuvântul.”

„Bine, dar Saul nu mai putea fi salvat din moment ce a devenit vrăjmașul lui Dumnezeu,” a continuat el.

„Saul a fost mântuit.”

„Oh!”

„El era un proroc, de aceea trebuia să fie mântuit.”

Vedeți? Dumnezeu l-a mântuit pentru că atunci când El dă Duhul Sfânt cuiva, Îl dă pentru totdeauna. Păi, n-ar fi o prostie să dea Duhul Sfânt unui om despre care știe că se va pierde?” Este adevărat că este posibil ca tu să imiți Duhul Sfânt și să te porți ca și cum L-ai avea, dar dacă Îl ai cu adevărat, Dumnezeu a cunoscut sfârșitul tău de la început. Acesta este adevărul. El este infinit și ca urmare, a cunoscut sfârșitul de la început. El a cunoscut fiecare floare, fiecare țânțar și tot ce urma să fie vreodată în lume, așa că nu ar putea face niciodată vreo greșală.

Astfel, dacă ați primit cu adevărat Duhul Sfânt, voi sunteți salvați pentru veșnicie. Eu pot dovedi aceasta cu Scriptura și am făcut-o de multe ori. Ca să economisim însă timp, deoarece avem și alte întrebări, vă voi spune ce am vorbit cu bărbatul acela.

„Deci, care este părerea ta despre Saul?”

„Că este mântuit,” am răspuns eu. „Eu admit că Saul a alunecat. El a căzut și s-a îndepărtat de Dumnezeu pentru că era lacom, îi plăceau banii.” Voi știți că Samuel i-a poruncit să nimicească tot, dar el nu l-a ascultat, ci a păstrat niște oi și vaci ca să le aducă jertfă Domnului. Vedeți? În loc să urmeze Cuvântul Domnului, și-a urmat propriul gând, iar aceasta i-a provocat căderea. Acesta este punctul în care alunecă fiecare om al lui Dumnezeu: când lasă Cuvântul la o parte și își urmează

propriile porniri.

Aceasta este ceea ce cred că au făcut și denominațiunile. Ele alunecă pentru că nu urmează Cuvântul, iar dacă mergi și le arăți ce scrie, îți răspund: „O, dar biserica noastră învață altfel!” Este adevărat, dar voi trebuie să ascultați ce spune Dumnezeu, nu biserica.

Deci, Samuel s-a dus la Saul și i-a poruncit să treacă prin ascuțișul săbiei absolut tot și să nu cruțe nimic. Cu toate acestea, el nu l-a ucis pe împărat și a păstrat câteva animale pentru jertfe. Aceasta a făcut ca după luptă, Samuel să meargă din nou la Saul și să-i spună că Duhul lui Dumnezeu S-a depărtat de el din cauza neascultării, este adevărat?

Timpul a trecut și Samuel a murit. Cam doi ani mai târziu, Saul a ajuns în mare necaz. Duhul lui Dumnezeu se depărtase de el, dar cu toate acestea nu era pierdut. Sigur că nu era pierdut, dar îl părăsise ungera. Fiți atenți ca să înțelegeți.

Saul s-a îndepărtat de Dumnezeu și era foarte îngrijorat din pricina luptei pe care urma s-o aibă cu filistenii. În țară nu mai era nici un profet pentru că Samuel murise, iar când s-a dus să-L întrebe pe Domnul prin Urim și Tumim, nu a primit nici un răspund. Ce a făcut atunci?

S-a deghizat, s-a dus la o femeie care chema morții și i-a zis: „Vreau să mi-l chemi pe Samuel.”

„Păi, nu știi ce a spus Saul? El a poruncit să fie uciși toți cei care cheamă morții!” (Femeia nu știa că în fața ei era chiar Saul).

„Nu te teme cu privire la Saul, ci cheamă-l pe Samuel!”

Astfel, vrăjitoarea a intrat în descântecele ei, iar la un moment dat a spus:

„Văd o ființă dumnezeiască sculându-se din pământ.” (1 Samuel 28.13). Cred că aceasta ar trebui să fie o mare consolare pentru noi, nu-i așa? Deși murise de doi ani, el era viu, ba mai mult, era tot profet. Aleluia!

În clipa când l-a văzut pe Samuel, femeia a strigat: *„Pentru ce m-ai înșelat? Tu ești Saul!”* (v. 12).

Saul a vorbit cu Samuel și i-a zis: *„Sunt într-o mare strâmtorare; filistenii îmi fac război și Dumnezeu S-a depărtat de la mine; nu mi-a răspuns nici prin proroci, nici prin vise, nici prin Urim și Tumim, de aceea te-am chemat să-mi arăți ce să fac.”* (v. 15).

Și Samuel i-a răspuns: *„Pentru ce m-ai tulburat, chemându-mă? Pentru ce mă întrebi pe mine, când Domnul S-a depărtat de tine și s-a făcut vrăjmașul tău?”* după care, deși era mort de doi ani, i-a adus Cuvântul Domnului:

„Mâine, tu și fiii tăi, veți fi împreună cu mine și Domnul va da tabăra lui Israel în mâinile filistenilor.” (v. 19).

Vedeți, dacă Saul a fost pierdut, înseamnă că și Samuel a fost pierdut, deoarece amândoi au mers în același loc.

Faptul că aparții unei biserici nu te face creștin, așa cum nu ești creștin nici pentru că aparții de națiunea americană. Nu, nu! Tu ești creștin cu adevărat, numai atunci când ești născut din nou din Duhul lui Hristos. Creștinii adevărați sunt chemați de Dumnezeu, toate celelalte crezuri fiind doar imitații.

54. Explică diferența dintre duh și suflet.

Aceasta este o întrebare grea, dar primul lucru pe care vreau să-l știți este că omul este format din trei părți: trup, suflet și duh, așa cum și Dumnezeu, care este Duh, S-a arătat în trei descoperiri: ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Tu nu poți trăi fără una din cele trei părți, ci este nevoie de toate trei ca să fii o ființă vie.

Este așa cum am spus ieri: Aceasta este mâna mea, acesta este degetul meu, acesta este nasul meu, aceștia sunt ochii mei, dar cine sunt eu? Cine este cel de care aparțin toate aceste organe? Acela este cel dinlăuntru meu, centrul de control. Dacă ochii, mâinile, trupul acesta ar sta aici așa cum îl vedeți astăzi, iar cel ce este înăuntru ar pleca, ar mai rămâne doar un corp fără viață. De ce? Pentru că cine sunt eu, adică cel dinlăuntru trupului, a plecat. Partea aceea este duhul, în timp ce sufletul este natura duhului. Când vine Duhul Sfânt asupra ta, El schimbă, convertește duhul tău, îl înnoiește, iar sufletul este o natură diferită a duhului tău înnoit. Deci, sufletul este natura duhului.

Cum vine aceasta? Întâi ai fost păcătos, rău, plin de ură, pizmă și răutate, dar acum ești iubitor, blând, bun, iertător. Vedeți diferența? Aceasta este natura ta, sufletul tău care a fost schimbat. Firea veche a sufletului tău a murit, iar el a fost schimbat, înnoit, prin faptul că a primit o natură nouă. Înțelegeți?

Adevărul este că nu creierul este inteligența ta, ci el este o grămadă de materie, de celule și așa mai departe, și nu are o inteligență în sine. Dovada? Dacă ar posedea el însuși inteligența, ar trebui să funcționeze indiferent dacă ești viu sau mort. Înțelegeți? Dar inteligența nu este creierul tău, ci este duhul tău, iar sufletul este natura acestui duh, a duhului care controlează trupul. Înțelegeți? Ia te uită!

Să mergem mai departe pentru că mai avem câteva întrebări.

55. Frate Branham, te rog să ne spui clar dacă femeile au voie să

mărturisească sau să vorbească în limbi în adunare.

Eu cred că o femeie nu are voie să predice în adunare, dar dacă are un dar de vorbire în limbi și vorbește într-o adunare unde sunt prorocii și darurile lucrează împreună, cred că are voie să facă aceasta, pentru că Biblia vorbește și despre alte prorocițe ca Miriam și toate celelalte care nu aveau nici o restricție în folosirea darului.

Cel mai bun lucru care se poate face este ca acești oameni care sunt înzestrați cu daruri, să se adune împreună ca să vadă ce vrea să le spună Duhul, iar când începe adunarea, mesajele date să fie citite tuturor, deoarece aceste daruri sunt date pentru zidirea bisericii.

Dar dacă cineva se ridică și vorbește în limbi în timp ce este în desfășurare serviciul de evanghelizare, face un lucru greșit. Mie mi s-a întâmplat că în timp ce mă aflam pe platformă și făceam chemarea la altar, să fiu întrerupt de cineva care s-a ridicat și a început să vorbească în limbi.

Vedeți, persoana aceea putea să vorbească corect în limbi, putea să fie sinceră și să aibă Duhul Sfânt, dar prin faptul că întrerupea serviciul aflat în desfășurare, ieșea din rânduiala bisericii, ceea ce este greșit.

Poate că eu stau aici pe platformă și un predicator este la amvon și vorbește ceva din Cuvânt, iar la un moment dat spune ceva total greșit. Doamne, aș vrea să mă ridic imediat să-i corectez greșeala, dar conform rânduiei trebuie să rămân liniștit până termină. Ce este aceasta? Eu îl respect pe fratele și ca urmare aștept să termine de vorbit.

Eu l-am auzit pe fratele Neville predicând și el m-a auzit pe mine; noi toți predicatorii ne-am auzit unii pe alții predicând și poate ne-am zis: „Oh, frate, când voi ajunge la amvon am să te ajut puțin aici!” Vedeți? Simți cum Duhul vine peste

tine, dar ce faci? Rămâi liniștit, nu-l întrerupi. De ce? Pentru că duhul prorocului este supus prorocului. Acesta este adevărul.

În ce privește întrebarea pusă, cred că atunci când este timpul pentru aceste lucruri, femeia care are darul vorbirii în limbi are dreptul să facă acest lucru, dar nu are voie să predice sau să se ridice cu vreo pretenție asupra bărbatului, nu are voie să-i submineze autoritatea. Desigur, dacă predică este greșită pentru că se ridică deasupra bărbatului.

56. Frate Branham, am fost căsătorit cu o femeie care a fost și ea căsătorită înainte, apoi am divorțat, iar ea a mai fost căsătorită de două ori de atunci. Biblia spune că dacă vrem să ne căsătorim din nou, trebuie să ne întoarcem la prima soție. Întrebarea mea este dacă pot să mă întorc la ea dacă a mai fost căsătorită după despărțirea noastră, sau trebuie să rămân așa?

Păi, fratele meu, aceasta este singura ta posibilitate. Acesta este un subiect mare și există foarte multe păreri cu privire la căsătorie, dar ele sunt greșite. Totuși, există și un adevăr, iar noi trebuie să stăm pe el.

Vreau să spun că unul dintre frații mei de trup se pregătește să se căsătorească cu o femeie. El a fost căsătorit înainte și are un copil și o soție bună, dar s-a despărțit de ea și a venit la mine să-l căsătoresc cu aceasta. Știți ce i-am spus? „Niciodată!”

Biblia spune în Matei 5.32 că *„oricine își va lăsa nevasta, afară numai de pricină de curvie, îi dă prilej să preacurvească...”* Acest lucru este valabil și dacă ea a curvit înainte de a se căsători cu el și nu i-a spus. *„...și oricine va lua de nevastă pe cea lăsată de bărbat, preacurvește.”*

Voi să nu faceți aceasta! Tu nu te mai poți întoarce la prima ta soție dacă ea a mai fost căsătorită între timp.

Tu m-ai întrebat dacă ești liber. Dă-mi voie să mai citesc încă o dată întrebarea: „Frate Branham, am fost căsătorit cu o femeie care a fost și ea căsătorită înainte, apoi am divorțat, iar ea a mai fost căsătorită de două ori de atunci. (Probabil că tu ai rămas singur). Biblia spune că dacă vrem să ne căsătorim din nou, trebuie să ne întoarcem la prima soție.”

Nu, domnule. Conform poruncilor din Levitic, femeia aceea este proprietatea altcuiva, iar dacă te întorci la ea, te întinezi, ceea ce înseamnă că ai face un rău și mai mare. Nu! Să nu iei înapoi o femeie care a fost căsătorită cu altcineva!

Și mai departe întrebi: „Eu sunt liber?” Da, ești liber. Deci, rămâi liber! Să nu te căsătorești cu ea, pentru că este căsătorită cu altcineva. Stai departe de ea! Acesta este adevărul, pentru că dacă te căsătorești cu ea, te întinezi. Aici se pot spune multe, dar esențialul este că dacă v-ați despărțit și ea s-a dus cu un alt bărbat, nu mai ai voie să te întorci la ea. Așa ceva este greșit.

Nu demult, am căsătorit aici un cuplu care au fost căsătoriți cu un timp în urmă, apoi au divorțat și au plecat fiecare în altă parte. Ei sunt un cuplu bătrân: mă refer la fratele și sora Puchett. Ei nu s-au putut înțelege nicicum și în urma certurilor s-au despărțit, dar niciunul dintre ei nu s-au mai căsătorit, ci au rămas singuri. După câțiva ani și-au dat seama cât au fost de prostuți, așa că au venit înapoi cu dorința de a se recăsători. „Sigur că da,” am răspuns eu, când am auzit care le era dorința. Înțelegeți? Așa este corect. Adevărul este că ei au fost căsătoriți tot timpul, au fost soț și soție în toată perioada aceea, căsătoria lor fiind ruptă doar în acte.

57. Ce înseamnă cele patru litere de pe crucifixul catolic?

Păi, cred că pe toate crucile scrie la fel, adică INRI, ceea ce în ebraică este IHVH, adică:

Isus Nazarineanul Regele Iudeilor

58. Este greșit să folosești zeciuiala pentru fondurile de zidire a bisericii?

Aceasta este o problemă delicată. În mod corect, zeciuiele trebuie să meargă la predicator. Acesta-i adevărul.

În Vechiul Testament, la intrarea în Templu exista o cutiuță în care oamenii puneau darurile lor pentru reparații. Toate reparațiile se făceau din fondul acela, dar a zecea parte din toate zeciuiele mergea la preoți, adică la păstorii lor.

Adevărul este că zeciuiele nu trebuie folosite la nimic altceva.

Sunt unii oameni care își iau zeciuiala și o dau la o femeie văduvă (este un exemplu), dar așa ceva este greșit.

Dacă vrei să-i dai ceva acelei femei, o poți face, dar nu-i da banii lui Dumnezeu, pentru că aceia nu sunt ai tăi, ci sunt ai Lui. Dacă mă trimiți să cumpăr o franzelă și îmi dai 25 de cenți pentru aceasta, iar eu mă întâlnesc pe stradă cu un sărac, nu pot să-i dau cei 25 de cenți ai tăi, nu-i așa? Dacă vreau să-l ajut cu ceva, iau din banii mei și-i dau, nu din banii tăi. Deci a zecea parte din venit sunt ai Domnului, iar leviții puteau să trăiască din acea zeciuială.

A zecea parte din venit trebuie adusă în „*casa visteriei*”, cum spune Biblia, cu făgăduința că „*veți vedea dacă nu vă voi deschide zăgazurile cerurilor, și dacă nu voi turna peste voi belșug de binecuvântare.*” (Maleahi 3.10). Înțelegeți? Acesta este adevărul.

Zeciuiele merg în biserică pentru păstor, ca să trăiască din ele, în timp ce pentru

reparații și pentru celelalte lucruri se adună un fond separat. Așa este biblic.

59. Cum știi care este cea mai bună cale și care este voia Domnului cu privire la unele probleme importante?

Frate, cea mai bună cale de-a afla voia Domnului în orice problemă este rugăciunea. Întotdeauna când am o problemă importantă, eu o aduc înaintea Domnului. Aceasta a fost întotdeauna tăria mea: o aduc înaintea Domnului și aștept să văd ce spune El. Mă dau deoparte și Îl las pe El să decidă, așa că zic: „Tată ceresc, care este voia Ta în problema aceasta?”

Desigur, în ce mă privește, când am astfel de probleme stau și aștept o vedenie, dar cu mulți oameni Dumnezeu nu lucrează prin vedenii, așa că s-ar putea ca El să nu-ți vorbească în felul acesta.

Dacă aș fi în locul vostru, și nu sunt vedenii sau un alt mijloc prin care să aflu voia Domnului, aș merge înaintea Lui și aș zice: „Doamne, arată-mi Tu care este decizia corectă pe care trebuie s-o iau.” Nu te grăbi, ci așteaptă puțin. Așteaptă până când vezi în care parte înclină călăuzirea Duhului. Tu spune simplu: „Tată, Tu știi că doresc să știu care este voia Ta cu privire la acest lucru.” Acesta este modul în care procedez și eu în privința adunărilor. Aștept până când sunt călăuzit într-o parte sau în alta, iar atunci urmez calea aceea. Deci, cea mai bună cale de a afla voia Sa, este rugăciunea.

Cred că așa este cel mai bine, prieteni. Voi știți că și Pavel a trebuit să aleagă la un moment dat și a luat-o pe o cale greșită, dar Dumnezeu l-a corectat.

Tot așa, dacă iei o decizie pentru Dumnezeu și Îl urmezi cât se poate de sincer, El te va corecta și nu te va lăsa niciodată să mergi pe o cale greșită. Da, eu cred că Dumnezeu va face aceasta pentru tine.

60. Frate Branham, ce se întâmplă cu cei care sunt considerați fecioare neînțelepte? Ce sentință vor primi la judecată?

Păi, fecioarele neînțelepte vor fi mântuite, desigur. Ele nu vor face parte din Mireasă, ci sunt un grup de oameni salvați, care vor primi Viață la judecată. Fiind fecioare, acești oameni vor fi mântuiți. La judecata de la marele tron alb, Dumnezeu îi va despărți pe cei salvați de cei pierduți, așa cum își desparte păstorul oile de capre.

Aș putea folosi mult timp pentru a răspunde la întrebarea aceasta, dar esențialul este că ele vor fi mântuite.

61. Este posibil ca o persoană umplută cu Duhul Sfânt să fie ispitită să facă unele lucruri minore pe care n-ar vrea să le facă?

Oh, da! Da, domnule! Deși are Duhul Sfânt, un om poate fi influențat să facă lucruri greșite.

Creștinul este tot timpul ținta Satanei. Astfel, când un om este jos, când îl slujește pe diavolul, el îl lasă să facă tot ce vrea, dar dacă ia poziție pentru Hristos, ajunge de partea cealaltă. Din clipa aceea, el va îndrepta fiecare armă a iadului împotriva lui. Frate, fiecare ispită și fiecare lucru care există va fi îndreptat împotriva ta. Dar pe ce stai tu? Pe faptul că „*Cel ce este în voi este mai tare decât cel ce este în lume.*” (1 Ioan 4.4). Înainte nu ai avut nici o bătălie, ci înaintai în murdărie, dar acum te-ai curățit, te-ai îmbrăcat, te-ai bărbierit, ți-ai pieptănat părul, ți-ai pus uniforma și ți-ai luat arma în mână. Înțelegeți?

Pune-ți toată armătura lui Dumnezeu! Dacă n-ai fi chemat într-o bătălie, ce nevoie ai mai avea de ea? Dar vedeți? Toți soldații au nevoie de echipamentul de luptă. Și tu nu-l primești ca să mergi afară și să spui: „Eu sunt Cutare sau Cutare. Acum sunt creștin și aparțin de biserica cutare sau cutare. Aleluia! Am primit Duhul Sfânt

și nu mă mai poate deranja nimic.”

Oh, frate, dacă gândești în felul acesta, cred că ar trebui să mergi înapoi și să mai încerci încă o dată.

De ce spun aceasta? Pentru că din momentul în care ești creștin, Satana va îndrepta fiecare armă pe care o are împotriva ta, ca să te nimicească. Acesta este motivul pentru care ai nevoie de toată armătura lui Dumnezeu. Trebuie să iei scutul credinței, sabia Duhului sau Cuvântul, platoșa neprihănirii, să te încalți cu râvna Evangheliei, să te încingi cu Adevărul, să-ți pui coiful mântuirii și astfel înarmat, să fii pregătit pentru a te apăra. Să nu te îngrijorezi! Te vor aștepta o mulțime de necazuri, dar le vei birui pentru că, nu uita: *„Cel ce este în noi, este mai tare decât cel ce este în lume.”*

62. Ce a vrut să spună Isus în Matei 16.9-10? Ce reprezintă cele douăsprezece coșuri și cele șapte pâini?

Haideți să vedem ce scrie în Matei 16.9-10:

„Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni, și câte coșuri ați ridicat?

Nici de cele șapte pâini pentru cei patru mii de oameni, și câte coșuri ați ridicat?”

Haideți să citim puțin mai sus.

„Isus le-a zis (ucenicilor Săi): Luați seama și păziți-vă de aluatul fariseilor și al saducheilor.”

Ucenicii se gândeau și ziceau: „Ne zice așa pentru că n-am luat pâini.”

Isus, care cunoștea lucrul acesta, le-a zis (Vedeți, el le cunoștea gândurile): „Puțin credincioșilor, pentru ce vă gândiți că nu ați luat pâini?”

Tot nu înțelegeți? Și nici nu vă mai aduceți aminte de cele cinci pâini pentru cei cinci mii de oameni, și câte coșnițe ați ridicat?”

Cu alte cuvinte, El le spunea: „Dacă L-ați văzut pe Dumnezeu îngrijindu-Se și făcând o minune, nu credeți că o poate face din nou?” Privit altfel, am putea spune:

Dacă El te-a mântuit scoțându-te dintr-o viață păcătoasă, nu poate să-ți vindece și trupul? Nu-ți mai amintești cum te-a ridicat din păcat și ți-a umplut sufletul de credincioșie? Oare nu poate face din nou ceva măreț pentru tine? Nu poate face un alt miracol în viața ta? Vedeți?

Când Israelul a trecut prin Marea Roșie, Dumnezeu le-a deschis o cale chiar prin mijlocul apei și i-a trecut dincolo pe uscat, dar de îndată ce au ajuns acolo, au și început să cârtească nemulțumiți, este adevărat? De îndată ce au rămas fără pâine, au început să strige: „Nu mai avem pâine!” Dar ce le-a zis Moise? „Ați luat aminte la minunea săvârșită de Domnul la Marea Roșie? Nu v-a trecut El dincoace pe uscat?” Vedeți? Dar ei au uitat, așa că la prima încercare au strigat: „Mai bine am fi murit în Egipt decât să murim aici în pustie!”

Și Moise a zis: „Cine a lovit Egiptul cu plăgi ca să vă scape din robie? Cine a ocrotit Gosenu?”

Vedeți? Noi nu trebuie să uităm ceea ce a făcut Dumnezeu pentru noi, ci să ținem tot timpul minte că El este Dumnezeu. Aleluia! Orice s-ar întâmpla, El este încă

același Dumnezeu, așa că poate face orice dorește.

63. Vrei să explici expresia „Trupul lui Hristos,” din 1 Corinteni 12.27 și „Mireasa lui Hristos,” din Apocalipsa 21.9. În Apocalipsa este vorba de Ierusalimul spiritual?

Să luăm mai întâi 1 Corinteni 12.27: *„Voi sunteți **trupul lui Hristos** și fiecare în parte, mădularele Lui.”*

Următorul text este Apocalipsa 21.9: *„Apoi unul din cei șapte îngeri, care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, mi-a zis: „Vino să-ți arăt **mireasa, nevasta Mielului.**”*

Vedeți, trupul lui Hristos a fost frânt pentru păcatele noastre, iar noi, printr-un singur Duh suntem botezați cu toții în acel singur Trup și devenim mădularele Sale.

Priviți umbra acestui lucru. De unde a venit Eva? Din trupul lui Adam. Ea a fost luată din coasta lui, este adevărat? De aceea, era o parte din el. De altfel, Adam a și zis: *„Iată în sfârșit pe aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea. Ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om.”* (Geneza 2.23).

Și „trupul duhovnicesc al lui Hristos, Mireasa,” a fost luat din Hristos, de aceea, așa cum spune Biblia, *„suntem mădularele trupului Său, carne din carnea Lui și os din oasele Lui.”* (Efeseni 5.30). Înțelegeți? Și aceasta, pentru că suntem născuți în trupul Lui. Și pentru că trupul nostru pământesc este născut în păcat, El l-a răscumpărat, iar la venirea Sa îl va învia *„și astfel, vom fi totdeauna cu Domnul.”* Asta este.

64. Biblia spune că toate lucrurile lucrează spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu. Deci, dacă Îl iubești pe Dumnezeu, iar apoi te întorci în

lume, te va lăsa El să mori în păcat sau te va aduce înapoi, înainte ca să te ia?

Doamna care a scris întrebarea s-a și semnat, de aceea știu că este trimisă de o femeie.

Adevărul este că fiecare dintre noi alunecăm în fiecare zi. Prin urmare, niciunul nu suntem desăvârșiți, ci toți suntem vinovați și așa vom fi cât timp suntem în trupul acesta.

Aceasta înseamnă că oricât încercă unii să spună: „Eu am fost sfințit, deci pot sărută o femeie fără să simt nimic,” este o minciună, deoarece oricât ar fi de sfânt este tot om. Acesta este adevărul.

De aceea, eu nu voi spune niciodată: „Doamne, lasă-mă să văd cât pot merge de aproape!” ci voi zice întotdeauna: „Doamne, ține-mă atât de departe de lucrul acela, încât să nu ajung niciodată aproape de el.” Înțelegeți? Să nu uitați niciodată că sunteți o ființă umană, iar aceasta spune totul.

Dacă ești un creștin născut din nou, desigur, tu nu ai intenția să faci rău și intențiile tale sunt îndreptate întotdeauna spre bine. Și sora întreabă aici: „Dar dacă faci o greșală, ceva rău, te va lăsa Domnul să mergi mai departe în acea greșală și să te pierzi pentru totdeauna, sau te va aduce înapoi la El?” Da, El te va aduce înapoi. Acesta este adevărul. El te va aduce înapoi.

Dacă faci ceva rău și nu ești mustrat pentru aceasta în cugetul tău, ci mergi înainte în felul acesta, gândește-te că nu ai fost salvat de la început. Tu nu ai fost salvat, ci ai fost doar un prefăcut, un fățarnic. Dar dacă ai fost salvat, ai un duh și o natură deosebită. Ești o creatură nouă în Hristos, iar lucrurile vechi s-au dus, sunt moarte și îngropate în Marea Uitării pentru tine. Înțelegeți?

Cât timp trăiți în lumea aceasta, veți întâlni pretutindeni capcane puse de Satana pentru a vă prinde în ele. Voi să priviți însă tot timpul la Hristos, pentru că în felul acesta veți putea merge înainte. Și nu uitați: atunci când un creștin adevărat face o greșală, vine imediat înapoi pentru împăcare.

Uitați-vă! Noe a lăsat afară din arcă bătrâna cioară. Ce era ea? O cioară. Ea a stat pe aceeași creangă cu porumbelul, dar când i-a dat drumul afară... Îmi imaginez că pe apă pluteau milioane de leșuri aflate în putrefacție, pentru că toate vietățile muriseră din pricina potopului. Astfel, când Noe a lăsat-o afară să vadă dacă s-au retras apele, cioara a zburat și când a văzut un trup mort și-a zis: „Vai, ce bine! Țsta-i bun.” Vedeți, ea mânca și dintr-o mortăciune. De ce? Pentru că aceasta este natura ei. Nu a contat cât de mult a stat alături de porumbel, nici de câte ori l-a auzit pe Noe predicând. Ea a fost de la început o cioară, așa că imediat ce a avut ocazia să-și arate adevărata față, a făcut-o.

Dar priviți! Atunci când Noe a trimis porumbelul, acesta a ieșit iute (iuh!), dar nu a putut suferi duhoarea din jur. Nu a putut să se așeze nicăieri, așa că s-a întors repede la arcă. De ce? Pentru că așa este natura lui: nu poate suporta mortăciunile.

Poate, uneori ești lăsat puțin timp liber ca să îți se vadă adevărata față, dar dacă ai natura unui porumbel, nu vei suporta hrana ciorilor. Acesta este adevărul. Nu o vei putea mesteca. Unde ai merge și ce ai face? Spune-mi, ce ai face dacă nu ai fi creștin? Spune-mi, ce aș face în dimineața aceasta dacă nu aș fi creștin? Aș putea sta oare aici, la acest amvon și să vă vorbesc știind că mama mea este grav bolnavă în spital și că poate este gata să treacă dincolo? Și totuși o fac și sunt liniștit în privința ei, pentru că știu că este mântuită. Vedeți? Eu știu în cine cred și știu că El este în stare să păstreze ceea ce i-am încredințat. Ce ar mai putea face mama acum? Cum ar fi dacă toată viața ar fi avut intenții bune și și-ar fi zis: „Într-o zi voi fi și eu creștină,” dar n-ar fi făcut-o? Ce ar mai putea face astăzi, când zace inconștientă? Cum ar mai putea deveni creștină acum? Sau ce ar mai putea face copiii ei pentru ea?

Acum este paralizată și hrănită prin perfuzii, dar cu câtva timp în urmă, am vorbit cu ea împreună cu Dolores. Eu am doi frați care beau, așa că i-am zis mamei:

„Păi, aceștia îți frâng inima.”

„Billy, așa ceva este normal pentru o mamă, dar mă bucur pentru că sunt mântuită, pentru că sunt pregătită de plecare.”

„Mamă, ai fi putut să ne lași o moștenire care să țină din Jeffersonville până la Utica, ai fi putut să ne lași un palat plin cu bogății sau zece milioane de la care să ne certăm tot timpul după plecarea ta, dar ne-ai lăsat cea mai mare comoară posibilă: asigurarea că te vom întâlni din nou în Țara de dincolo de râu.” Acesta este adevărul.

Noi putem aluneca, putem face rău, pentru că toți avem suișuri și coborâșuri, dar imediat ce faci ceva greșit, în tine este Ceva care te avertizează. Ei bine, când se întâmplă aceasta, nu uita: acela este locul în care trebuie să sari, să te dai la o parte și să te îndepărtezi.

Să zicem că mergi afară și vine cineva la tine și-ți zice: „Toți spun că ești unul dintre acei „holly-rollers.”

Imediat, Satana vine și zice: „Pocnește-l! Trânțește-l jos!” Înțelegeți? Tu nu trebuie să faci aceasta, ci spune-i: „Nu știu să fiu unul dintre acei „holly-rollers,” dar sunt creștin.” Vedeți? Întotdeauna trebuie să răspundeți răului cu bine, pentru că răul nu va putea sta niciodată în fața binelui, ci va fi biruit.

Eu sunt misionar și umblând peste tot în jurul lumii, am văzut o mulțime de spiritiști, tot felul de ismuri, închinători la draci și o mulțime de alte lucruri la care nici nu v-ați putea gândi că există, dar întotdeauna am constatat că binele învinge

răul.

Mie nu-mi pasă cât de întunecoasă este noaptea, pentru că este suficientă o luminiță cât de mică și întunericul va trebui să dispară.

Cu certitudine, același lucru se întâmplă și cu moartea atunci când vine Viața, sau cu îndoiala atunci când se ridică credința. Cum ar mai putea să stăpânească noaptea, când se ridică soarele cu binecuvântata sa lumină? Unde dispăre noaptea? Pur și simplu nu mai este. Ce s-a întâmplat cu întunericul? Unde a plecat? Nu mai este. A dispărut. De ce? Pentru că a intrat lumina, iar când a apărut lumina, întunericul a trebuit să plece. Da, domnilor.

Uitați-vă la vietățile care umblă prin întuneric: păsările de noapte, insecte, imediat ce apare lumina, se retrag în locurile întunecoase.

Același lucru se întâmplă atunci când Lumina Evangheliei vine peste lume. Ce se întâmplă atunci cu cei care te numesc holly-roller? Cu cei care-și bat joc de tine?

Când Lumina binecuvântată strălucește cu putere, ei se retrag în locurile întunecoase pentru că sunt fiii întunericului, nu ai luminii. Dar fiii Luminii umblă ziua. Prin harul lui Dumnezeu suntem fiii Luminii, și atunci când Lumina strălucește peste noi, îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ea și umblăm cu ochii deschiși, privind la lucrurile care nu se pot vedea cu ochiul natural. De ce? Pentru că *„credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1). Amin. Îmi place aceasta!

Nu mai am timp pentru micuța predică pe care voiam s-o țin, fiindcă trebuie să mă rog și pentru bolnavi.

Câți dintre voi Îl iubesc pe Domnul? Amin. S-ar putea ca la unele din întrebările pe

care mi le-ați pus, să nu fi răspuns chiar cum ați fi dorit s-o fac, pentru că nu am avut timp să caut în Biblie. Totuși, cred că au fost mulțumitoare. Dacă nu, aș vrea să-mi scrieți acest lucru și să-mi lăsați puțin timp să studiez problema, apoi vă voi răspunde încă o dată.

Vă mulțumesc pentru că ați avut răbdare să mă ascultați. Acum vom chema rândul de rugăciune, dar mai întâi haideți să schimbăm puțin starea de spirit, deoarece poate răspunsurile date au provocat reacții diferite printre oameni. Haideți deci, să ne închinăm Domnului și să cântăm”

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Dați mâna cu cineva de lângă voi, în timp ce vom cânta încă o dată:Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Să ridicăm mâinile spre El și să cântăm din nou:

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

Tatăl nostru ceresc, noi Te iubim, Doamne. Am venit în casa Dumnezeului celui viu ca să ne întâlnim cu Cel ce locuiește aici. Eu știu că într-o zi, trupul acesta bătrân va cădea, dar omul care locuiește înăuntrul lui nu va putea cădea niciodată, pentru că este ținut de puterea lui Dumnezeu.

Clădirea veche în care ne închinăm în dimineața aceasta, va cădea într-o zi, oricât de mult am împodobi-o noi, dar Dumnezeu care locuiește în ea este veșnic. Acesta este motivul pentru care, Tată, venim să-Ți mulțumim și să-Ți dăm slavă și laudă.

Doamne, eu cred că răspunsurile date la întrebările puse de oameni, au mișcat fiecare inimă simțitoare de creștin și i-au ajutat să înțeleagă care este adevărul. Dacă am greșit pe undeva, Te rog să mă ierți, pentru că dorința mea este să le dau întotdeauna tot ce am mai bun, fiindcă știu că Tu îmi vei cere socoteală pentru tot ce spun.

Acum venim înaintea Ta pentru cei bolnavi. Conform Cuvântului, știm că vom primi ceea ce cerem numai dacă vom crede. Aceasta ne amintește de femeia cananeancă. Ea a venit la Isus și I-a zis:

„Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiică-mea este muncită rău de un drac.”

Și El i-a răspuns: *„Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței.”* (Matei 15.22,26).

Oh, Dumnezeule, după toate aparențele, acolo era un refuz categoric de-a o ajuta. Ba mai mult, era numită și câine. Totuși, în loc să se supere și să răspundă obraznic la provocarea Lui, sau să plece, femeia L-a privit plină de smerenie și s-a umilit mai mult, zicând: *„Da, Doamne, dar și câinii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor.”* (v. 27). Vedeți? Aceasta a făcut ca rugăciunea ei să fie ascultată. Ea s-a mulțumit să ia doar firimiturile care cădeau de la masa stăpânilor.

Oh, Dumnezeule, aceasta este și atitudinea noastră în clipa aceasta, fiindcă suntem gata să primim orice dorești să faci cu noi. Suntem în mâinile Tale.

Eu sunt atât de bucuros să știu că Dumnezeul Vechiului Testament, Cel care a dat atâtea vedenii, semne și minuni, trăiește și este Același și astăzi. Acesta este motivul pentru care nădăjduiesc că într-o zi și noi vom merge în cerul pe care l-au dorit cei din vechime, deoarece Același Dumnezeu care li S-a arătat lor, Se descoperă și în mijlocul nostru.

Tată, în dimineața aceasta, printre noi se află oameni bolnavi și în nevoi, care vor veni în rândul de rugăciune. Fă ca atunci când vor veni aici, să nu zică: „Păi, mă îndoiesc că mă vei putea ajuta cu ceva, dar încerc totuși.” Oh, Tată, ajută-i să nu aibă o asemenea atitudine, ci să-și amintească că Tu ai spus: *„Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede... își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoșa.”* Tu ai făgăduit aceasta, și noi știm că este Adevărul.

Ajută-i să vină aici plini de smerenie sfântă și cu credința că de îndată ce se va face rugăciunea și se vor pune mâinile peste ei, Duhul Sfânt va veni și le va da ceea ce cer.

Îngăduie să trăiască și ei aceeași experiență ca sora care scria: „Duhul Sfânt aproape că m-a ucis cu prezența Sa puternică.” Îngăduie ca cei bolnavi să fie vindecați. Dă-le pentru aceasta încredințarea că dacă ai promis vindecarea, nu poți minți și că de îndată ce Lumina va pătrunde înlăuntrul lor, întunericul și îndoiala vor fi nevoite să dispară. Îngăduie aceasta, Tată, fiindcă Te rugăm pentru ei și Ți-i încredințăm în Numele lui Isus. Amin.

Cei care doresc să se facă rugăciune pentru ei, să se alinieze de-a lungul clădirii, în timp ce Teddy va cânta pentru noi: „Marele Medic se apropie.”

Frate Neville, noi vom sta aici, iar voi aliniați-vă așa. Toată biserica să se roage. Eu și fratele Neville vom sta aici. El îi va unge, iar eu îmi voi pune mâinile peste bolnavi, chiar aici în față.

Ce facem noi acum? Îi ungem pe cei bolnavi și ne rugăm pentru ei conform Cuvântului lui Dumnezeu din Iacov 5.14: *„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru ei, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului.”*

... Fiți atenți! Dacă ceva ce nu are viață, se mișcă la Cuvântul Său, pentru că noi L-am rostit întocmai cum a spus El, cu cât mai mult vă va ajuta pe voi dacă credeți. Frate și soră, eu și voi cerem același lucru de la Dumnezeu, așa că dacă vom spune: „Puterea lui Dumnezeu să vindece această persoană!” așa se va întâmpla.

Dacă veți spune: „Nu, eu nu mă îndoiesc!” veți avea ceea ce cereți. Dar dacă în inima voastră este îndoială și ziceți: „Mă întreb cum se va putea face aceasta?” nu se va întâmpla nimic. Vedeți? Prin urmare, să nu primiți nici o șoaptă străină, ci stați cu hotărâre pe poziție și ziceți: „Am să fiu vindecat!” fiindcă așa va fi. Credeți aceasta? (Amin). Să ne rugăm cu toții.

(Fratele Branham și fratele Neville se roagă pentru bolnavi).

Tată ceresc, rugămintea mea este să-i vindeci și pe oamenii peste care se vor pune aceste batiste. Primește cererile lor, pentru că Te rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă mulțumesc pentru răbdarea cu care m-ați ascultat. Adevărul este că eu nu cunosc nici un alt loc mai plăcut decât acesta, în care aș putea fi. Voi știți?

Să stăm doar o clipă și să ne gândim cât de mare este El și cât de multe lucruri minunate a făcut pentru noi. Ce am fi putut face noi fără El? Nu a fost nici măcar un singur lucru spus de El, care să fi trecut fără să se împlinească. Ați văzut voi vreodată așa ceva? Tot ce a spus El s-a împlinit întocmai, dovedind că El este cu adevărat Dumnezeu cel viu. El este Tatăl nostru și ne iubește, iar într-o zi ne va lua și pe noi în cerul Său.

Noi privim cu credință la lucrurile care nu se văd. Pentru mulți dintre voi s-a făcut rugăciune și, prin credință, refuzăm să mai privim spre simptomele bolilor sau spre durere. Înțelegeți? „A crede,” înseamnă „a înțelege.” Deci, voi înțelegeți cu inima, de aceea puteți vedea lucruri pe care ochiul natural nu le poate vedea. Înțelegeți? Mărturia creștinului, armătura creștinului, totul se bazează pe aceasta. Noi privim la lucruri care nu se văd, pentru că Avraam a numit lucrurile care nu erau, ca și cum ar fi fost, iar această credință i-a fost socotită neprihănire. Înțelegeți? El L-a crezut pe Dumnezeu deși nu a văzut nimic.

Noi ce facem? Dumnezeu a făgăduit că dacă ne rugăm pentru voi, veți fi vindecați. Cu toate acestea, s-ar putea ca după rugăciunea care s-a făcut pentru tine, să nu te simți nici un pic mai bine, ci dimpotrivă. Aceasta nu are nici o importanță, fiindcă noi vom crede oricum.

Acum două ore când am venit în adunare, mă simțeam atât de rău încât mă gândeam că nu voi rezista să stau la amvon și să vă vorbesc, dar am zis: „Eu sunt legat de însărcinarea pe care mi-a dat-o Dumnezeu și mă încred cu totul în El.” A trebuit să lupt cu acel duh, iar soția mea poate să vă confirme cât de rău m-am

simțit, fiindcă i-am zis: „Cum voi fi în stare să vorbesc?”, dar vă spun sincer că acum mă simt minunat; mă simt atât de bine că aș putea lua textul la care m-am gândit și să vă predic în continuare.

Deci vedeți, noi trebuie să privim la lucrurile care nu se văd cu ochiul natural, ci cu inima. Trebuie să credem și să mărturisim despre ceea ce nu vedem, pentru că aceasta este credința: *„o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare în lucrurile care nu se văd.”* (Evrei 11.1).

În dimineața aceasta am urmărit cu atenție un tânăr creștin, care a luat o mare hotărâre, pe care o știu și eu. Apreciez foarte mult decizia lui, pentru că s-a hotărât să rămână cu orice preț credincios față de Hristos. Vedeți?

Acesta este felul prin care îi puteți câștiga pe cei dragi: fiind credincioși. Rămâneți neclintiți în credința voastră! Fiți siguri că sunteți corecți cu Dumnezeu, iar apoi stați credincioși. Stați doar dreți pe poziție, fiindcă atunci nimeni și nimic nu vă va putea clinti.

Noi facem cu toții greșeli, dar nu uitați! Când priviți o persoană, să n-o judecați după greșelile ei, ci gândiți-vă că și voi faceți greșeli. Voi să vă uitați întotdeauna la Hristos, care călăuzește această persoană, iar dacă vedeți că are nevoie de ajutor, rugați-vă pentru ea. Acesta este felul corect de a acționa: să ne rugăm pentru acea persoană. Să nu uitați că dacă veți proceda în felul acesta, Dumnezeu vă va onora și vă va izbăvi din orice problemă pe care o veți avea. De ce? Pentru că sunteți simțitori față de ceilalți. Acesta este adevărul. Aceasta este baza creștinismului: să ne ajutăm unii pe alții. Prin urmare, dacă vezi că vecinul tău a greșit ceva, nu îl judeca, ci roagă-te pentru el. Roagă-te pur și simplu, fiindcă de restul se va îngriji Dumnezeu. El va face fiecare lucru drept.

Dacă mama se va simți mai bine și păstorul nostru este de acord, duminica viitoare aș vrea să mă opresc la un mesaj evanghelic, așa că am fi bucuroși să vă avem printre noi dacă puteți veni.

Îl iubiți din toată inima? (Amin). Nu este El minunat? Ce am putea face noi fără El? Ce ați putea face voi? Dacă îmi puteți arăta ceva mai măreț decât El, atunci voi vinde tot ce am ca să pot obține acel lucru. Da, domnilor. Dar El este singurul lucră măreț pe care Îl cunosc și pot spune că nu există nimic mai prețios decât faptul că El mi-a dat asigurarea că sunt mântuit, pentru că tocmai Dumnezeu care a făcut cerurile și pământul, a venit jos și locuiește printre noi săvârșind lucrările Sale minunate.

Adevărul este că acesta est punctul în care putem vedea dacă stăm bine sau nu, deoarece pentru că este Același, El trebuie să procedeze și astăzi la fel ca și cu primii creștini. Da, Duhul Sfânt trebuie să lucreze în același fel, făcând aceleași semne și minuni, dovedind astfel că El este Același Dumnezeu neschimbător.

Spuneți-mi un singur lucru care poate fi anunțat mai dinainte de știință cu privire la lucrurile care urmează să se întâmple în viitor. Dovediți-mi puterea științei prin aceasta. Arătați-mi o singură minte umană care ar putea să ne spună dinainte ceva ce se va întâmpla. Nu există așa ceva.

Deci, El este Dumnezeu. Și prin harul Său, El vine și locuiește în noi, aducând la împlinire fiecare lucru care a fost vestit mai dinainte de către slujitorii Săi. Da, Dumnezeu care a vestit toate lucrurile, este acum printre noi ca să le și împlinească întocmai. Păi aceasta ar trebui să ne facă atât de fericiți, încât să sărim în sus, fiindcă cunoaștem lucruri cu adevărat mărețe.

Noi știm că am trecut de la moarte la viață; știm că suntem salvați, că suntem creștini și că mergem în cer, deoarece Dumnezeu a făgăduit aceasta și El poate împlini ceea ce a spus.

Noi Îl vedem. Cum Îl văd eu? Când vă văd pe voi, iar voi Îl vedeți în mine. vedeți, eu văd ce face El pentru voi. Aici Îl văd descoperindu-mi Cuvântul.

Poate ziceți: „Cum Îl poți vedea în mine?” Păi El este aici și-ți descoperă Cuvântul. Eu Îl văd aici, El vi-L dă vouă, iar voi Îl păstrați. Înțelegeți? Eu Îl văd în voi, iar voi Îl vedeți în mine, prin faptul că trăim Cuvântul Său.

Noi Îl putem vedea în răsăritul soarelui și în apusul lui; Îl putem vedea în flori și pretutindeni, pentru că am trecut din dimensiunea pământească în cea cerească, și astfel putem vedea slava și măreția lui Dumnezeu.

Voi știți că acesta este timpul când plec cu fratele Roy la vânătoare în Colorado, dar de data aceasta nu pot merge din cauză că mama este bolnavă.

Priviți bunătatea Duhului Sfânt, care a știut aceasta cu mult timp în urmă. El a venit și mi-a dat o vedenie prin care mi-a arătat că nu trebuie să plec în Colorado. De ce aceasta? Pentru că El a știut cu mult timp în urmă că mama va fi bolnavă, iar dacă a îngăduit să fie așa, înseamnă că a făcut-o spre binele meu, deși eu nu știu nimic despre aceasta. Ceea ce știu însă, este că El face toate lucrurile spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu. Așa este.

Oh, biserică, dacă ne-am opri măcar din când în când să-L vedem pe Dumnezeul nostru! Opriți-vă numai puțin! Depărtați-vă de problemele voastre și stați liniștiți numai câteva clipe în prezența Duhului Sfânt, fiindcă atunci Îl veți putea vedea cum se mișcă pretutindeni în jur. Vedeți cât este El de bun?

Acum mama mea zace acolo și eu mă întreb de ce nu a lăsat-o să plece atunci când a avut șocul? Vedeți? El știa totul mai dinainte, de aceea, în loc să mă lase să plec în Colorado, mi-a îndreptat pașii în altă parte și mi-a arătat tot ce se va întâmpla: cum vor fi îmbrăcați oamenii, ce vor face și toate celelalte lucruri. Când mi-a arătat aceste lucruri, nu am înțeles nimic, dar dacă te predai pur și simplu pe brațele Lui și Îl lași să conducă totul, fiecare lucru merge la împlinire pas cu pas și în mod corect.

Ieri am discutat cu un lucrător tânăr, care a venit să-mi spună niște vise. Când a venit tălmăcirea, totul a fost perfect, iar tânărul a rămas foarte uimit, fiindcă a putut să vadă că Duhul Sfânt descoperă lucruri tainice, despre care el nu a spus nimic, arătând în plus și ce trebuie să facă. Oh, El este același Dumnezeu care locuiește în mijlocul nostru și face aceleași lucrări mari și minunate.

Știu că mulți dintre voi ați făcut sacrificii mari pentru El. Ați renunțat la prietenii sau prietenele voastre, la case și la multe alte lucruri pe care vi le oferea lumea și aceasta numai ca să Îl urmați pe Domnul. Eu vă laud sincer pentru aceasta, deoarece cred că ceea ce faceți este minunat. De ce faceți aceasta? Pentru că ați văzut Lumina Evangheliei și credeți că acesta este Adevărul. Prin urmare, ocoliți răul și umblați numai în Lumina lui Hristos.

Stați drepti pe calea Sa, cât timp trăiți! Nu vă clătinați nici o clipă de pe poziție! Rămâneți cu El, fiindcă aceasta este cu siguranță Viața veșnică.

Aseară am fost la mama și am întrebat-o: „Mamă, mă cunoști?” dar ea nu m-a cunoscut.

„Știi cine este cel ce stă aici?” Dar ea nu știa. „Mamă,” am întrebat-o atunci, „dar pe Isus Îl cunoști?” Și ea a dat din cap în semn că da. Oh, Doamne, ea poate să-și uite propriul copil, dar nu-L poate uita pe Isus. Așa este. O, frate!

Tu nu poți înțelege aceasta până nu-L cunoști pe El. Atunci cunoști Viața; cunoști nădejdea că atunci când viața aceasta va ajunge la capăt, dincolo există o casă care te așteaptă, ceea ce este minunat. Eu nu știu să vă spun cum va fi aceasta, pentru că nu știu, dar într-o zi vom călători acolo, prin harul lui Dumnezeu.

Rugați-vă pentru mine în săptămâna aceasta, pentru că am nevoie de rugăciunile voastre. Dacă va fi cu voia Domnului, ne vom întâlni din nou duminică viitoare. Să nu uitați nici serviciul din seara aceasta. S-ar putea să fiu nevoit să stau cu mama

mea bolnavă.

Frate Neville, vino aici sus. Cred că nu sunt musafiri printre noi, ci suntem doar de-ai casei, așa-i? Eu apreciez foarte mult poziția fratelui Neville, care stă numai pe adevărul Evangheliei. Apreciez foarte mult loialitatea și sinceritatea lui în raporturile cu oamenii.

Zilele trecute, în timp ce vorbea prin inspirație, eu nu am observat, dar el m-a numit „profet.” Nu el m-a numit așa, ci Duhul Sfânt care vorbea prin el, iar aceasta îmi dă credință și curaj să merg înainte, din putere în putere și din înălțime în înălțime cu Dumnezeu.

Eu te apreciez foarte mult, frate Neville.

Dumnezeu să te binecuvânteze întotdeauna.

Dumnezeu să fie și cu voi toți până ne vom revedea. Amin.

- Amin -